

Den Europæiske Unions Tidende

C 171

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

56. årgang

15. juni 2013

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
---------------------------	---------	------

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2013/C 171/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 164 af 8.6.2013	1
---------------	--	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2013/C 171/02	Sag C-480/10: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 25. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Sverige (Traktatbrud — beskatning — direktiv 2006/112/EF — artikel 11 — national lovgivning, der forbeholder muligheden for at danne en gruppe personer, der kan betragtes som én enkelt momspligtig person, for virksomheder på finans- og forsikringsområdet)	2
---------------	---	---

2013/C 171/03	Sag C-64/11: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 25. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud — etableringsfrihed — artikel 49 TEUF — restriktioner — skattelovgivning — øjeblikkelig beskatning af latente kapitalgevinster — flytning af et selskabs hjemsted, ophør af et fast forretningssteds virksomhed eller flytning af dette forretningssteds aktiver)	2
---------------	--	---

DA

Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 171/04	Sag C-65/11: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 25. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Nederlandene (Traktatbrud — beskatning — direktiv 2006/112/EF — artikel 9 og 11 — national lovgivning, der tillader medtagelse af ikke-afgiftspligtige personer i en gruppe af personer, der kan betragtes som én enkelt momspligtig person — høring af Momsudvalget)	3
2013/C 171/05	Sag C-74/11: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 25. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Republikken Finland (Traktatbrud — beskatning — direktiv 2006/112/EF — artikel 9 og 11 — national lovgivning, hvorefter ikke-afgiftspligtige personer kan indgå i en gruppe personer, der kan betragtes som én enkelt momspligtig person, og hvorefter muligheden for at danne en sådan gruppe forbeholdes virksomheder på finans- og forsikringsområdet)	3
2013/C 171/06	Sag C-86/11: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 25. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (Traktatbrud — beskatning — direktiv 2006/112/EF — artikel 9 og 11 — national lovgivning, hvorefter ikke-afgiftspligtige personer kan indgå i en gruppe personer, der kan betragtes som én enkelt momspligtig person)	4
2013/C 171/07	Sag C-95/11: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 25. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Danmark (Traktatbrud — beskatning — direktiv 2006/112/EF — artikel 9 og 11 — national lovgivning, hvorefter ikke-afgiftspligtige personer kan indgå i en gruppe personer, der kan betragtes som én enkelt momspligtig person)	4
2013/C 171/08	Sag C-109/11: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 25. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik (Traktatbrud — beskatning — direktiv 2006/112/EF — artikel 9 og 11 — national lovgivning, hvorefter ikke-afgiftspligtige personer kan indgå i en gruppe af personer, der kan betragtes som én enkelt momspligtig person)	5
2013/C 171/09	Sag C-212/11: Domstolens dom (Tredje Afdeling Afdeling) af 25. april 2013 — Jyske Bank Gibraltar Ltd mod Administración del Estado (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien) (Forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme — direktiv 2005/60/EF — artikel 22, stk. 2 — afgørelse 2000/642/RIA — forpligtelse for kreditinstitutter til at give underretning om mistænkelige finansielle transaktioner — institut, der udøver virksomhed inden for rammerne af den frie udveksling af tjenesteydelser — fastlæggelse af, hvilken national finansiell efterretningsenhed der er ansvarlig for at indsamle oplysningerne — artikel 56 TEUF — hindring for den frie udveksling af tjenesteydelser — tvingende almene hensyn — proportionalitet)	5
2013/C 171/10	Sag C-331/11: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 25. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Den Slovakiske Republik (Traktatbrud — direktiv 1999/31/EF — deponering af affald — artikel 14 — eksisterende deponeringsanlæg — en overgangsplan for anlægget foreligger ikke — fortsat drift)	6
2013/C 171/11	Sag C-398/11: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. april 2013 — Thomas Hogan m.fl. mod Minister for Social and Family Affairs m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Ireland — Irland) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — tilnærmelse af lovgivningerne — beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens — direktiv 2008/94/EF — anvendelsesområde — supplerende faglige forsikringsordninger — ydelsesdefineret og omkostningsafbalanceret pensionsordning — utilstrækkelige midler — mindstemål af beskyttelse — økonomisk krise — afbalanceret økonomisk og social udvikling — den berørte medlemsstats forpligtelser i tilfælde af utilstrækkelige midler — medlemsstatens ansvar i tilfælde af ukorrekt gennemførelse)	6

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 171/12	Forenede sager C-478/11 P — 482/11 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 23. april 2013 — Laurent Gbagbo (sag C-478/11 P), Katinan Justin Koné (sag C-479/11 P), Akissi Danièle Boni-Claverie (sag C-480/11 P), Alcide Djédjé (sag C-481/11 P) og Affi Pascal N'Guessan (sag C-482/11 P) mod Rådet for Den Europæiske Union (Appel — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for personer og enheder — artikel 263, stk. 6, TEUF — søgsmålsfrist — force majeure — væbnet konflikt)	7
2013/C 171/13	Sag C-55/12: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 25. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Irland (Traktatbrud — direktiv 2003/96/EF — beskatning af energiprodukter og elektricitet — fritagelse for punktafgift på brændstof til handicappedes motorkøretøjer — opretholdelse af fritagelsen efter overgangsperiodens udløb — tilsidesættelse)	7
2013/C 171/14	Sag C-81/12: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. april 2013 — Asociația ACCEPT mod Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel București — Rumænien) (Socialpolitik — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — direktiv 2000/78/EF — artikel 2, stk. 2, litra a), artikel 10, stk. 1, og artikel 17 — forbud mod forskelsbehandling på grund af seksuel orientering — begrebet »faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der er udøvet forskelsbehandling« — bevisbyrdens overgang — effektive, rimelige og afskrækkende sanktioner — person, der præsenterer sig og i offentlighedens opmærksomhed opfattes som formanden for en professionel fodboldklub — offentlige udtalelser, som udelukker ansættelsen af en fodboldspiller, der fremstilles som homoseksuel)	8
2013/C 171/15	Sag C-89/12: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 25. april 2013 — Rose Marie Bark mod Galileo Joint Undertaking, under likvidation (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Cassatie van België — Belgien) (Fællesforetagender — kontrakter indgået med personalet — ansættelsesvilkår — forordning (EF) nr. 876/2002)	9
2013/C 171/16	Sag C-389/12 P: Appel iværksat den 20. august 2012 af Tibor Szarvas til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 26. juni 2012 i sag T-129/12, Szarvas mod Ungarn	9
2013/C 171/17	Sag C-27/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Schleswig-Holsteinisches Oberlandesgericht (Tyskland) den 21. januar 2013 — Flughafen Lübeck GmbH mod Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs-KG	9
2013/C 171/18	Sag C-116/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia nº 17 de Palma de Mallorca (Spanien) den 11. marts 2013 — Banco de Valencia SA mod Joaquín Valdeperas Tortosa og María Angeles Miret Jaume	10
2013/C 171/19	Sag C-117/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 14. marts 2013 — Technische Universität Darmstadt mod Eugen Ulmer KG	10
2013/C 171/20	Sag C-118/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesarbeitsgericht Hamm (Tyskland) den 14. marts 2013 — Gülay Bollacke mod K + K Klaas & Kock B.V. & Co. KG	10
2013/C 171/21	Sag C-128/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal da Relação de Lisboa (Portugal) den 18. marts 2013 — Cruz & Companhia Lda mod IFAP — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP m.fl.	11

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 171/22	Sag C-129/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 18. marts 2013 — Kamino International Logistics BV, den anden part: Staatssecretaris van Financiën	11
2013/C 171/23	Sag C-130/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 18. marts 2013 — Datema Hellman Worldwide Logistics BV, den anden part: Staatssecretaris van Financiën	12
2013/C 171/24	Sag C-131/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 18. marts 2013 — Staatssecretaris van Financiën mod Schoenimport »Italmoda« Mariano Previti	12
2013/C 171/25	Sag C-133/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 18. marts 2013 — Staatssecretaris van Economische Zaken og Staatssecretaris van Financiën, den anden part: Q	13
2013/C 171/26	Sag C-135/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kúria (Ungarn) den 18. marts 2013 — Szatmári Malom kft mod Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve	13
2013/C 171/27	Sag C-137/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bayerisches Verwaltungsgericht München (Tyskland) den 18. marts 2013 — Herbaria Kräuterparadies GmbH mod Freistaat Bayern	14
2013/C 171/28	Sag C-138/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 19. marts 2013 — Naime Dogan mod Bundesrepublik Deutschland	14
2013/C 171/29	Sag C-143/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Specializat Cluj (Rumænien) den 20. marts 2013 — Bogdan Matei og Ioana Ofelia Matei mod SC Volksbank România SA	15
2013/C 171/30	Sag C-146/13: Sag anlagt den 22. marts 2013 — Kongeriget Spanien mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union	15
2013/C 171/31	Sag C-147/13: Sag anlagt den 22. marts 2013 — Kongeriget Spanien mod Rådet for Den Europæiske Union	16
2013/C 171/32	Sag C-148/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 25. marts 2013 — A, den anden part: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	16
2013/C 171/33	Sag C-149/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 25. marts 2013 — B. mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	17
2013/C 171/34	Sag C-150/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 25. marts 2013 — C mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	17
2013/C 171/35	Sag C-151/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af cour administrative d'appel de Versailles (Frankrig) den 25. marts 2013 — Le Rayon d'Or SARL mod Ministre de l'Économie et des Finances	17

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 171/36	Sag C-159/13 P: Appel iværksat den 28. marts 2013 af Fercal — Consultadoria e Serviços, Lda til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 24. januar 2013 i sag T-474/09, Fercal mod KHIM — Jacson of Scandinavia (Jackson Shoes)	18
2013/C 171/37	Sag C-163/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 2. april 2013 — Turbu.com BV, den anden part: Staatssecretaris van Financiën	19
2013/C 171/38	Sag C-164/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 2. april 2013 — Turbu.com Mobile Phone's BV mod Staatssecretaris van Financiën ...	19
2013/C 171/39	Sag C-169/13: Sag anlagt den 5. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen	19
2013/C 171/40	Sag C-173/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour administrative d'appel de Lyon (Frankrig) den 9. april 2013 — Maurice Leone og Blandine Leone mod Garde des Sceaux, Ministre de la Justice og Caisse nationale de retraite des agents des collectivités locales	20
2013/C 171/41	Sag C-176/13 P: Appel iværksat den 9. april 2013 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 29. januar 2013 i sag T-496/10, Bank Mellat mod Rådet for Den Europæiske Union	20
2013/C 171/42	Sag C-199/13 P: Appel iværksat den 16. april 2013 af Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS og Travetanche Injection SPRL til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 1. februar 2013 i sag T-368/11, Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS og Travetanche Injection SPRL mod Europa-Kommissionen	21
2013/C 171/43	Sag C-200/13 P: Appel iværksat den 16. april 2013 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 5. februar 2013 i sag T-494/10, Bank Saderat Iran mod Rådet for Den Europæiske Union	22
2013/C 171/44	Sag C-209/13: Sag anlagt den 18. april 2013 — Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Rådet for Den Europæiske Union	22
2013/C 171/45	Sag C-211/13: Sag anlagt den 9. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland	23
2013/C 171/46	Sag C-215/13 P: Appel iværksat den 23. april 2013 af Acron OAO og Dorogobuzh OAO til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 7. februar 2013 i sag T-235/08, Acron OAO og Dorogobuzh OAO mod Rådet for den Europæiske Union	23
2013/C 171/47	Sag C-216/13 P: Appel iværksat den 23. april 2013 af Acron OAO til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 7. februar 2013 i sag T-118/10, Acron OAO mod Rådet for Den Europæiske Union	24
2013/C 171/48	Sag C-248/13: Sag anlagt den 6. maj 2013 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union	25

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
Retten		
2013/C 171/49	Sag T-80/10: Rettens dom af 25. april 2013 — Bell & Ross mod KHIM — KIN (urkasse på armbåndsursur) (EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver en urkasse på et armbåndsursur — ældre design — ugyldighedsgrund — manglende individuel karakter — andet helhedsindtryk foreligger ikke — informeret bruger — designerens grad af frihed — artikel 4 og 6 samt artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 — sammenhæng med et modkrav om ugyldighed — EF-designdomstol — artikel 91 i forordning nr. 6/2002)	26
2013/C 171/50	Sag T-288/11: Rettens dom af 6. maj 2013 — A+P Kieffer Omnitec mod Kommissionen (Offentlige tjenesteydelsesaftaler — udbudsprocedure — vedligeholdelse af HVAC-installationer, sprinklere og vandsanitære installationer i Joseph Bech-bygningen i Luxembourg — afvisning af tilbud fra en tilbudsgiver — ligebehandling — gennemsigtighed — proportionalitet — åbenbart urigtigt skøn — begrundelsespligt)	26
2013/C 171/51	Sag T-304/11: Rettens dom af 30. april 2013 — Alumina mod Rådet (Dumping — import af zeolit A i pulverform med oprindelse i Bosnien-Hercegovina — den normale værdi — repræsentative hjemmemarkedssalg — fortjenstmargen — normal handel)	26
2013/C 171/52	Sag T-640/11: Rettens dom af 30. april 2013 — Boehringer Ingelheim International mod KHIM (RELY-ABLE) (EF-varemærker — international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret — ordmærket RELY-ABLE — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — overflødig begrundelse)	27
2013/C 171/53	Sag T-61/12: Rettens dom af 30. april 2013 — ABC-One mod KHIM (SLIM BELLY) (EF-varemærker — ansøgning af EF-ordmærket SLIM BELLY — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	27
2013/C 171/54	Sag T-183/13: Sag anlagt den 28. marts 2013 — Skype mod KHIM — British Sky Broadcasting og Sky IP International (SKYPE)	28
2013/C 171/55	Sag T-184/13: Sag anlagt den 28. marts 2013 — Skype mod KHIM — British Sky Broadcasting og Sky IP International (SKYPE)	28
2013/C 171/56	Sag T-187/13: Sag anlagt den 2. april 2013 — Jannatian mod Rådet	29
2013/C 171/57	Sag T-192/13: Sag anlagt den 2. april 2013 — Transworld Oil Computer Centrum m.fl. mod Eurojust	30
2013/C 171/58	Sag T-195/13: Sag anlagt den 3. april 2013 — dm-drogerie markt mod KHIM — V-Contact (CAMEA)	31

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 171/59	Sag T-196/13: Sag anlagt den 5. april 2013 — Nanu-Nana Joachim Hoepp mod KHIM — Stal Florez Botero (la nana)	31
2013/C 171/60	Sag T-198/13: Sag anlagt den 8. april 2013 — Imax mod KHIM — Himax Technologies (IMAX) ...	32
2013/C 171/61	Sag T-200/13 P: Appel iværksat den 9. april 2013 af Patrizia De Luca til prøvelse af Personalerettens dom af 30. januar 2013 i sag F-20/06 RENV, De Luca mod Kommissionen	32
2013/C 171/62	Sag T-202/13: Sag anlagt den 9. april 2013 — Group'Hygiène mod Kommissionen	33
2013/C 171/63	Sag T-206/13: Sag anlagt den 8. april 2013 — Stance mod KHIM — Pokarna (STANCE)	34
2013/C 171/64	Sag T-207/13: Sag anlagt den 10. april 2013 — 1872 Holdings mod KHIM — Havana Club International (THE SPIRIT OF CUBA)	34
2013/C 171/65	Sag T-214/13: Sag anlagt den 15. april 2013 — Typke mod Kommissionen	35
2013/C 171/66	Sag T-220/13: Sag anlagt den 16. april 2013 — Scuola Elementare Maria Montessori mod Kommissionen	35
2013/C 171/67	Sag T-223/13: Sag anlagt den 22. april 2013 — Cofresco Frischhalteprodukte mod Kommissionen	35
2013/C 171/68	Sag T-224/13: Sag anlagt den 22. april 2013 — Melitta France mod Kommissionen	36
2013/C 171/69	Sag T-226/13 P: Appel iværksat den 14. april 2013 af Luigi Marcuccio til prøvelse af Personalerettens kendelse af 6. februar 2013 i sag F-67/12, Marcuccio mod Kommissionen	36
2013/C 171/70	Sag T-229/13 P: Appel iværksat den 14. april 2013 af Luigi Marcuccio til prøvelse af Personalerettens kendelse af 21. februar 2013 i sag F-113/11, Marcuccio mod Kommissionen	37
2013/C 171/71	Sag T-231/13: Sag anlagt den 23. april 2013 — Wepa Lille mod Kommissionen	37
2013/C 171/72	Sag T-232/13: Sag anlagt den 23. april 2013 — SCA Hygiène Products mod Kommissionen	37
2013/C 171/73	Sag T-233/13: Sag anlagt den 23. april 2013 — Hartmann mod Kommissionen	38
2013/C 171/74	Sag T-234/13: Sag anlagt den 23. april 2013 — Lucart France mod Kommissionen	38
2013/C 171/75	Sag T-235/13: Sag anlagt den 23. april 2013 — Gopack mod Kommissionen	38

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 171/76	Sag T-236/13: Sag anlagt den 23. april 2013 — CMC France mod Kommissionen	38
2013/C 171/77	Sag T-237/13: Sag anlagt den 23. april 2013 — SCA Tissue France mod Kommissionen	39
2013/C 171/78	Sag T-238/13: Sag anlagt den 24. april 2013 — Delipapier mod Kommissionen	39
2013/C 171/79	Sag T-243/13: Sag anlagt den 30. april 2013 — ICT mod Kommissionen	39
2013/C 171/80	Sag T-244/13: Sag anlagt den 2. maj 2013 — Industrie Cartarie Tronchetti Ibérica mod Kommissionen	40
2013/C 171/81	Sag T-194/07: Rettens kendelse af 26. april 2013 — Den Tjekkiske Republik mod Kommissionen	40
2013/C 171/82	Sag T-221/07: Rettens kendelse af 23. april 2013 — Ungarn mod Kommissionen	40
2013/C 171/83	Sag T-143/13: Rettens kendelse af 23. april 2013 — Zhejiang Heda Solar Technology mod Kommissionen	40

Retten for EU-Personalesager

2013/C 171/84	Sag F-73/11: Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 24. april 2013 — CB mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — almindelig udvælgelsesprøve — meddelelse om udvælgelsesprøve EPSO/AD/181/10 — ikke adgang til at deltage i bedømmelsesprøverne)	41
2013/C 171/85	Sag F-96/12: Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 24. april 2013 — Demeneix mod Kommissionen (Personalesag — almindelig udvælgelsesprøve — ikke-opførelse på reservelisten — betingelse om erhvervs erfaring — skønsbeføjelsens udstrækning)	41
2013/C 171/86	Sag F-126/12: Kendelse afsagt af Personaleretten den 9. april 2013 — de Brito Sequeira Carvalho mod Kommissionen	41
2013/C 171/87	Sag F-6/13: Kendelse afsagt af Personaleretten den 18. april 2013 — Rosenbaum mod Kommissionen	41

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2013/C 171/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 164 af 8.6.2013

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 156 af 1.6.2013

EUT C 147 af 25.5.2013

EUT C 141 af 18.5.2013

EUT C 129 af 4.5.2013

EUT C 123 af 27.4.2013

EUT C 114 af 20.4.2013

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 25. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Sverige(Sag C-480/10) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — beskatning — direktiv 2006/112/EF — artikel 11 — national lovgivning, der forbeholder muligheden for at danne en gruppe personer, der kan betragtes som én enkelt momspligtig person, for virksomheder på finans- og forsikringsområdet)

(2013/C 171/02)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal og K. Simonsson, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Sverige (ved Falk og S. Johannesson, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte i sagen: Irland (ved D. O'Hagan, som befuldmægtiget, bistået af G. Clohessy, SC, og N. Travers, BL) og Republikken Finland (ved H. Leppo, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 11 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdi-afgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — national lovgivning, der begrænser anvendelsen af momsgrupper til virksomheder inden for den finansielle sektor

Konklusion

- 1) Kongeriget Sverige frifindes.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.
- 3) Irland og Republikken Finland bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 328 af 4.12.2010.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 25. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien(Sag C-64/11) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — etableringsfrihed — artikel 49 TEUF — restriktioner — skattelovgivning — øjeblikkelig beskatning af latente kapitalgevinster — flytning af et selskabs hjemsted, ophør af et fast forretningssteds virksomhed eller flytning af dette forretningssteds aktiver)

(2013/C 171/03)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Baquero Cruz og R. Lyal, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien (ved A. Rubio González og M. Muñoz Pérez, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og K. Petersen, som befuldmægtigede), Den Franske Republik (ved G. de Bergues og N. Rouam, som befuldmægtigede), Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato P. Gentili), Kongeriget Nederlandene (ved M. Bulterman, C. Wissels og J. Langer, som befuldmægtigede), Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes, som befuldmægtiget), Republikken Finland (ved M. Pere, som befuldmægtiget), Kongeriget Sverige (ved A. Falk, som befuldmægtiget) og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved L. Seeboruth, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 49 TEUF og artikel 31 EØS — skattebestemmelser, hvorefter selskaber, som ophører med at være skattemæssigt hjemmehørende i Spanien eller overfører deres aktiver til en anden stat, straks skal betale en udrejseskatt

Konklusion

- 1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49 TEUF, idet det har vedtaget artikel 17, stk. 1, litra a) og c), i den kodificerede version af lov om selskabsskat, der blev godkendt ved kongeligt lovdekret 4/2004 af 5. marts 2004 (Real

Decreto Legislativo 4/2004 por el que se aprueba el Texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades), hvorefter urealiserede kapitalgevinster medregnes i skatteårets beskatningsgrundlag i tilfælde af, at et selskab, der er etableret i Spanien, flytter sit hjemsted til en anden medlemsstat, og at et i Spanien beliggende fast forretningssted flytter sine aktiver til en anden medlemsstat, hvorimod disse kapitalgevinster ikke har nogen øjeblikkelige skattemæssige konsekvenser, såfremt disse transaktioner finder sted på spansk område.

- 2) I øvrigt frifindes Kongeriget Spanien.
- 3) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.
- 4) Forbundsrepublikken Tyskland, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Kongeriget Nederlandene, Den Portugisiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 113 af 9.4.2011.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 25. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-65/11) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — beskatning — direktiv 2006/112/EF — artikel 9 og 11 — national lovgivning, der tillader medtagelse af ikke-afgiftspligtige personer i en gruppe af personer, der kan betragtes som én enkelt momspligtig person — høring af Momsudvalget)

(2013/C 171/04)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Nijenhuis, R. Lyal og D. Triantafyllou, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Nederlandene (ved C. Wissels, M. de Ree og M. Noort, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for den anden part i sagen: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, som befuldmægtiget), Kongeriget Danmark (først ved C. Vang, derefter ved V. Pasternak Jørgensen, som befuldmægtigede), Irland (ved D. O'Hagan, som befuldmægtiget, bistået af G. Clohessy, SC, og N. Travers, BL), Republikken Finland (ved H. Leppo og S. Hartikainen, som befuldmægtigede), Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved H. Walker, som befuldmægtiget, bistået af M. Hall, QC)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 9 og 11 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdi-afgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — medtagelse af ikke-afgifts-

pligtige personer i en momsgruppe — manglende høring af Momsudvalget vedrørende ændringer i forbindelse med gennemførelse af momsgruppeordningen

Konklusion

- 1) Kongeriget Nederlandene frifindes.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.
- 3) Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Irland, Republikken Finland samt Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 130 af 30.4.2011.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 25. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Republikken Finland

(Sag C-74/11) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — beskatning — direktiv 2006/112/EF — artikel 9 og 11 — national lovgivning, hvorefter ikke-afgiftspligtige personer kan indgå i en gruppe personer, der kan betragtes som én enkelt momspligtig person, og hvorefter muligheden for at danne en sådan gruppe forbeholdes virksomheder på finans- og forsikringsområdet)

(2013/C 171/05)

Processprog: finsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved I. Koskinen og D. Triantafyllou, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Finland (ved H. Leppo, J. Heliskoski og S. Hartikainen, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte i sagen: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek og T. Müller, som befuldmægtigede), Kongeriget Danmark (ved C. Vang, som befuldmægtiget), Irland (ved D. O'Hagan, som befuldmægtiget, bistået af G. Clohessy, SC, og N. Travers, BL), Kongeriget Sverige (ved A. Falk og S. Johansson, som befuldmægtigede) og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved H. Walker, som befuldmægtiget, bistået af M. Hall, QC)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 9 og 11 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdi-afgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — national lovgivning, der tillader optagelse af ikke-afgiftspligtige personer i en momsgruppe, og som begrænser ordningen for momsgrupper til udbydere af finans- og forsikringsydelse

Konklusion

- 1) Republikken Finland frifindes.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.
- 3) Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Irland, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 113 af 9.4.2011.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 25. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-86/11) (¹)

(Traktatbrud — beskatning — direktiv 2006/112/EF — artikel 9 og 11 — national lovgivning, hvorefter ikke-afgiftspligtige personer kan indgå i en gruppe personer, der kan betragtes som én enkelt momspligtig person)

(2013/C 171/06)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved S. Hathaway, som befuldmægtiget, bistået af M. Hall, QC)

Intervenienter til støtte for sagsøgte i sagen: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek og T. Müller, som befuldmægtigede), Kongeriget Danmark (først ved C. Vang, derefter ved V. Pasternak Jørgensen, som befuldmægtigede), Irland (ved D. O'Hagan, som befuldmægtiget, bistået af G. Clohessy, SC, og N. Travers, BL) og Republikken Finland (ved H. Leppo og M.S. Hartikainen, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 9 og 11 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdi-afgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — national lovgivning, hvorefter ikke-afgiftspligtige personer kan indgå i en momsgruppe

Konklusion

- 1) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland frifindes.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

- 3) Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Irland og Republikken Finland bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 145 af 14.5.2011.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 25. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Danmark

(Sag C-95/11) (¹)

(Traktatbrud — beskatning — direktiv 2006/112/EF — artikel 9 og 11 — national lovgivning, hvorefter ikke-afgiftspligtige personer kan indgå i en gruppe personer, der kan betragtes som én enkelt momspligtig person)

(2013/C 171/07)

Processprog: dansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal, som befuldmægtiget, bistået af avocat H. Peytz)

Sagsøgt: Kongeriget Danmark (ved C. Vang og V. Pasternak Jørgensen, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte i sagen: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, J. Očková og T. Müller, som befuldmægtigede), Irland (ved D. O'Hagan, som befuldmægtiget, bistået af G. Clohessy, SC, og N. Travers, BL), Republikken Finland (ved H. Leppo og M.S. Hartikainen, som befuldmægtigede) og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved S. Behzadi-Spencer, som befuldmægtiget, bistået af M. Hall, QC)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 9 og 11 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdi-afgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — begrebet afgiftspligtig person — national lovgivning, der tillader ikke-afgiftspligtige personer at indgå i en momsgruppe

Konklusion

- 1) Kongeriget Danmark frifindes.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.
- 3) Den Tjekkiske Republik, Irland, Den Finske Republik og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 186 af 25.6.2011.

**Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 25. april 2013 —
Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik**

(Sag C-109/11) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — beskatning — direktiv 2006/112/EF — artikel 9 og 11 — national lovgivning, hvorefter ikke-afgifts- pligtige personer kan indgå i en gruppe af personer, der kan betragtes som én enkelt momspligtig person)

(2013/C 171/08)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal, D. Triantafyllou, K. Walkerová og P. Němečková, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, T. Müller og J. Očková, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Kongeriget Danmark (først ved C. Vang, derefter ved V. Pasternak Jørgensen, som befuldmægtigede), Irland (ved D. O'Hagan, som befuldmægtiget, bistået af G. Clohessy, SC, og N. Travers, BL), Republikken Finland (ved H. Leppo og S. Hartikainen, som befuldmægtigede), Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved H. Walker, som befuldmægtiget, bistået af M. Hall, QC)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 9 og 11 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdi- afgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — national lovgivning der tillader, at ikke-afgiftspligtige personer bliver medlem af en momsgruppe

Konklusion

- 1) Den Tjekkiske Republik frifindes.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.
- 3) Kongeriget Danmark, Irland, Republikken Finland samt Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 160 af 28.5.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. april 2013 — Jyske Bank Gibraltar Ltd mod Administración del Estado (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien)

(Sag C-212/11) ⁽¹⁾

(Forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme — direktiv 2005/60/EF — artikel 22, stk. 2 — afgørelse 2000/642/RIA — forpligtelse for kreditinstitutter til at give underretning om mistænkelige finansielle transaktioner — institut, der udøver virksomhed inden for rammerne af den frie udveksling af tjenesteydelser — fastlæggelse af, hvilken national finansiell efterretningsenhed der er ansvarlig for at indsamle oplysningerne — artikel 56 TEUF — hindring for den frie udveksling af tjenesteydelser — tvingende almene hensyn — proportionalitet)

(2013/C 171/09)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jyske Bank Gibraltar Ltd

Sagsøgt: Administración del Estado

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal Supremo — fortolkning af artikel 22, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (EUT L 309, s. 15) — nationale bestemmelser, hvorefter det er et ubetinget krav, at kreditinstitutter, som driver virksomhed på det nationale område uden at have et fast forretningssted dér, skal fremsende de fornødne oplysninger direkte til de kompetente nationale myndigheder

Konklusion

Artikel 22, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for lovgivning i en medlemsstat, der stiller krav om, at kreditinstitutter skal afgive de oplysninger, som kræves med henblik på bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, direkte til denne medlemsstats finansielle efterretningsenhed, når disse institutter udøver virksomhed på det nationale område inden for rammerne af den frie udveksling af tjenesteydelser, for så vidt som denne lovgivning ikke bringer den effektive virkning af det nævnte direktiv og af Rådets afgørelse af 17. oktober 2000 om samarbejdsordninger mellem medlemsstaternes finansielle efterretningsenheder for så vidt angår udveksling af oplysninger i fare.

Artikel 56 TEUF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en sådan lovgivning, forudsat at lovgivningen er begrundet i et tvingende alment hensyn, at den er egnet til at sikre gennemførelsen af det mål,

den forfølger, at den ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål, og at den anvendes uden forskelsbehandling, hvilket det tilkommer den nationale ret at efterprøve under hensyn til følgende betragtninger:

— En sådan lovgivning er egnet til at nå målet om forebyggelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, hvis den giver den berørte medlemsstat mulighed for at føre tilsyn med og faktisk stille mistænkelige finansielle transaktioner i bero, som gennemføres af kreditinstitutter, der leverer tjenesteydelser på det nationale område, og i givet fald at retsforfølge og straffe de ansvarlige.

— Den forpligtelse, der i medfør af denne lovgivning er pålagt kreditinstitutter, som udøver virksomhed inden for rammerne af den frie udveksling af tjenesteydelser, kan, i mangel af en effektiv mekanisme til sikring af et fuldstændigt samarbejde mellem de finansielle efterretningsenheder på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen, udgøre en foranstaltning, som står i et rimeligt forhold til det forfulgte mål.

(¹) EUT C 226 af 30.7.2011.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 25. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Den Slovakiske Republik

(Sag C-331/11) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 1999/31/EF — deponering af affald — artikel 14 — eksisterende deponeringsanlæg — en overgangsplan for anlægget foreligger ikke — fortsat drift)

(2013/C 171/10)

Processprog: slovakisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Marghelis og A. Tokár, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Slovakiske Republik (ved B. Ricziová, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 14, litra a), b) og c), i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald (EFT L 182, s. 1) — fortsat drift af deponeringsanlægget Žilina — Považský Chlmec uden en overgangsplan for anlægget

Konklusion

1) Den Slovakiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14, litra a)–c), i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald, idet den har tilladt opretholdelse af driften af deponeringsanlægget Žilina — Považský Chlmec uden en overgangsplan og uden at der er truffet en endelig afgørelse om, hvorvidt deponeringsanlægget kan fortsætte sin drift på grundlag af en godkendt overgangsplan.

2) Den Slovakiske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 282 af 24.9.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. april 2013 — Thomas Hogan m.fl. mod Minister for Social and Family Affairs m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Ireland — Irland)

(Sag C-398/11) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — tilnærmelse af lovgivningerne — beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens — direktiv 2008/94/EF — anvendelsesområde — supplerende faglige forsikringsordninger — ydelsesdefineret og omkostningsafbalanceret pensionsordning — utilstrækkelige midler — mindstemål af beskyttelse — økonomisk krise — afbalanceret økonomisk og social udvikling — den berørte medlemsstats forpligtelser i tilfælde af utilstrækkelige midler — medlemsstatens ansvar i tilfælde af ukorrekt gennemførelse)

(2013/C 171/11)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Ireland

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Thomas Hogan, Jonh Burns, John Dooley, Alfred Ryan, Michael Cunningham, Michael Dooley, Denis Hayes, Marion Walsh, Joan Power og Walter Walsh

Sagsøgte: Minister for Social and Family Affairs, Irland og Attorney General

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — High Court of Ireland — fortolkning af artikel 1, stk. 1, og artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/94/EF af 22. oktober 2008 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens (kodificeret udgave) (EUT L 283, s. 36) — supplerende erhvervstilknyttede pensionsordninger — nationale retsfor skrifter som ikke indeholder et retsgrundlag, der gør det muligt for arbejdstagere at få en godtgørelse fra deres arbejdsgiver i tilfælde af virksomhedens insolvens — den pågældende medlemsstats forpligtelse til at vedtage de nødvendige foranstaltninger for at beskytte arbejdstagernes interesser — forhold der skal tages i betragtning ved den nationale rets vurdering af, om denne forpligtelse er blevet overholdt

Konklusion

1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/94/EF af 22. oktober 2008 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens skal fortolkes således, at det finder anvendelse på tidligere ansattes ret til ydelser i forbindelse med alderdom i henhold til en supplerende faglig forsikringsordning, der er indført af deres arbejdsgiver.

- 2) Artikel 8 i direktiv 2008/94 skal fortolkes således, at ydelserne efter den statsfinansierede pension ikke kan medregnes, når det skal afgøres, om en medlemsstat har gennemført forpligtelsen i denne bestemmelse.
- 3) Artikel 8 i direktiv 2008/94 skal fortolkes således, at det er tilstrækkeligt, for at denne bestemmelse kan finde anvendelse, at den supplerende faglige forsikringsordning er utilstrækkeligt finansieret på tidspunktet for arbejdsgiverens insolvens, og at arbejdsgiveren på grund af sin insolvens ikke råder over de nødvendige midler til at indbetale tilstrækkelige bidrag til denne ordning med henblik på at gøre det muligt fuldt ud at betale de ydelser, som skyldes til de berettigede. Det er ikke nødvendigt, at sidstnævnte godtgør, at der ligger andre faktorer til grund for tabet af deres ret til ydelserne i forbindelse med alderdom.
- 4) Direktiv 2008/94 skal fortolkes således, at de foranstaltninger, som Irland har vedtaget efter afsigelsen af Den Europæiske Unions Domstols dom af 25. januar 2007 i sag C-278/05, Robins m.fl., ikke opfylder de forpligtelser, der pålægges ved dette direktiv, og at den økonomiske situation i den pågældende medlemsstat ikke udgør en usædvanlig omstændighed, der kan begrunde et lavere beskyttelsesniveau af arbejdstageres interesser for så vidt angår deres ret til ydelser i forbindelse med alderdom i henhold til en supplerende faglig forsikringsordning.
- 5) Direktiv 2008/94 skal fortolkes således, at den omstændighed, at de af Irland truffene foranstaltninger efter dommen i sagen Robins m.fl. ikke har medført, at sagsøgerne i hovedsagen vil modtage over 49 % af værdien af deres akkumulerede ret til ydelser i forbindelse med alderdom i henhold til deres supplerende faglige forsikringsordning, i sig selv udgør en grov tilsidesættelse af denne medlemsstats forpligtelser.

(¹) EUT C 290 af 1.10.2011.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 23. april 2013 — Laurent Gbagbo (sag C-478/11 P), Katinan Justin Koné (sag C-479/11 P), Akissi Danièle Boni-Claverie (sag C-480/11 P), Alcide Djédjé (sag C-481/11 P) og Affi Pascal N'Guessan (sag C-482/11 P) mod Rådet for Den Europæiske Union

(Forenede sager C-478/11 P — 482/11 P) (¹)

(Appel — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for personer og enheder — artikel 263, stk. 6, TEUF — søgsmålsfrist — force majeure — væbnet konflikt)

(2013/C 171/12)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Laurent Gbagbo (sag C-478/11 P), Katinan Justin Koné (sag C-479/11 P), Akissi Danièle Boni-Claverie (sag

C-480/11 P), Alcide Djédjé (sag C-481/11 P) og Affi Pascal N'Guessan (sag C-482/11 P) (ved avocate L. Bourthoumioux)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved B. Driessen og M.-M. Joséphidès, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af kendelserne afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 13. juli 2011 i sag T-348/11, Gbagbo mod Rådet, i sag T-349/11, Koné mod Rådet, i sag T-350/11, Boni-Claverie mod Rådet, i sag T-351/11, Djédjé mod Rådet, og i sag T-352/11, N'Guessan mod Rådet, hvorved Retten afviste sagsøgerens søgsmål med påstand om annullation dels af Rådets afgørelse 2011/17/FUSP af 11. januar 2011 (EUT L 11, s. 31), Rådets afgørelse 2011/18/FUSP af 14. januar 2011 (EUT L 11, s. 36), og Rådets afgørelse 2011/221/FUSP af 6. april 2011 (EUT L 93, s. 20) om ændring af afgørelse 2010/656/FUSP om forlængelse af de restriktive foranstaltninger over for Côte d'Ivoire (EUT L 93, s. 20), dels af Rådets forordning (EU) nr. 25/2011 af 14. januar 2011 (EUT L 11, s. 1), og Rådets forordning (EU) nr. 330/2011 af 6. april 2011 (EUT L 93, s. 19) om ændring af forordning (EF) nr. 560/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder på baggrund af situationen i Côte d'Ivoire, for så vidt som de angår sagsøgerne — manglende individuel meddelelse om nævnte afgørelse — force majeure

Konklusion

- 1) Appellerne forkastes.
- 2) Laurent Gbagbo, Katinan Justin Koné, Akissi Danièle Boni-Claverie, Alcide Djédjé og Affi Pascal N'Guessan betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 6 af 7.1.2012.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 25. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Irland

(Sag C-55/12) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2003/96/EF — beskatning af energiprodukter og elektricitet — fritagelse for punktafgift på brændstof til handicappedes motorkøretøjer — opretholdelse af fritagelsen efter overgangsperiodens udløb — tilsidesættelse)

(2013/C 171/13)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal og W. Mölls, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland (ved E. Creedon, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Tilsidesættelse af Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EUT L 283, s. 51) — fritagelse for punktafgift på brændstof til handicappedes motor-køretøjer — opretholdelse af fritagelsen efter overgangsperiodens udløb

Konklusion

1) Irland har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet, som ændret ved Rådets direktiv 2004/74/EF af 29. april 2004, idet medlemsstaten efter udløbet den 31. december 2006 af den overgangsperiode, der er fastsat i nævnte direktivs artikel 18, stk. 1, første afsnit, og i bilag II til direktivet, har indrømmet en fritagelse for punktafgift på brændstof til handicappedes motorkøretøjer.

2) Irland betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 89 af 24.3.2012.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. april 2013 — Asociația ACCEPT mod Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel București — Rumænien)

(Sag C-81/12) (¹)

(Socialpolitik — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — direktiv 2000/78/EF — artikel 2, stk. 2, litra a), artikel 10, stk. 1, og artikel 17 — forbud mod forskelsbehandling på grund af seksuel orientering — begrebet »faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der er udøvet forskelsbehandling« — bevisbyrdens overgang — effektive, rimelige og afskrækkende sanktioner — person, der præsenterer sig og i offentlighedens opmærksomhed opfattes som formanden for en professionel fodboldklub — offentlige udtalelser, som udelukker ansættelsen af en fodboldspiller, der fremstilles som homoseksuel)

(2013/C 171/14)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel București

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Asociația ACCEPT

Sagsøgt: Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Curtea de Apel București — fortolkning af artikel 2, stk. 2, litra a), artikel 10, stk. 1,

og artikel 17 i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16) — kriterier for udvælgelse af ansatte i en fodboldklub, som er udtryk for forskelsbehandling, og som er knyttet til seksuel orientering — direktivets anvendelse ved diskriminerende erklæringer i pressen i mangel af en egentlig ansættelsesprocedure — faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der er udøvet direkte eller indirekte forskelsbehandling — bevisbyrde — ordning med sanktioner, som finder anvendelse ved manglende overholdelse af bestemmelserne — lovligheden af en national lovgivning, som er til hinder for anvendelsen af en bødestraf efter udløbet af en forældelsesfrist på seks måneder — pligt til at pålægge en sanktion, der er effektiv, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning

Konklusion

1) Artikel 2, stk. 2, og artikel 10, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at faktiske omstændigheder som dem, der ligger til grund for tvisten i hovedsagen, kan betegnes som »faktiske omstændigheder, der giver anledning til at formode, at der er sket forskelsbehandling« for så vidt angår en professionel fodboldklub, når de omhandlede udtalelser hidrører fra en person, der præsenterer sig og såvel i medierne som i offentligheden bliver opfattet som denne klubs formand uden nødvendigvis at have rets- og handleevne til at binde eller repræsentere klubben på området for ansættelse.

2) Artikel 10, stk. 1, i direktiv 2000/78 skal fortolkes således, at i tilfælde, hvor faktiske omstændigheder som dem, der ligger til grund for tvisten i hovedsagen, kan betegnes som »faktiske omstændigheder, der giver anledning til at formode, at der er sket forskelsbehandling« på grundlag af seksuel orientering i forbindelse med en professionel fodboldklubs ansættelse af spillere, leder bestemmelsen om bevisbyrdens overgang i artikel 10, stk. 1, i direktiv 2000/78 ikke til et krav om bevis, der umuligt kan føres uden at krænke retten til respekt for privatliv.

3) Artikel 17 i direktiv 2000/78 skal fortolkes således, at den er til hinder for nationale retsfor skrifter, hvorefter det i tilfælde, hvor det konstateres, at der er sket forskelsbehandling på grundlag af seksuel orientering i dette direktivs forstand, kun er muligt at udstede en advarsel som den i hovedsagen omhandlede, når denne konstatering har fundet sted efter udløbet af en forældelsesfrist på seks måneder, der regnes fra det tidspunkt, hvor handlingerne fandt sted, hvis en sådan forskelsbehandling i henhold til disse retsfor skrifter ikke sanktioneres efter samme materielle og processuelle betingelser, der indebærer, at sanktionen er effektiv, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning. Det tilkommer den forelæggende ret at vurdere, om dette er tilfældet for så vidt angår de i hovedsagen omhandlede retsfor skrifter, og i givet fald i videst muligt omfang at fortolke den nationale ret i lyset af direktivets ordlyd og formål og at fremkalde det med direktivet tilsigtede resultat.

(¹) EUT C 126 af 28.4.2012.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 25. april 2013 — Rose Marie Bark mod Galileo Joint Undertaking, under likvidation (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Cassatie van België — Belgien)

(Sag C-89/12) ⁽¹⁾

(Fællesforetagender — kontrakter indgået med personalet — ansættelsesvilkår — forordning (EF) nr. 876/2002)

(2013/C 171/15)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Cassatie van België

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rose Marie Bark

Sagsøgt: Galileo Joint Undertaking, under likvidation

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hof van Cassatie van België — fortolkning af artikel 11, stk. 2 i vedtægterne for fællesforetagendet Galileo, der er vedføjet som bilag til Rådets forordning (EF) nr. 876/2002 af 21. maj 2002 om oprettelse af fællesforetagendet Galileo (EFT L 138, s. 1) — midlertidige kontrakter indgået med personalet — kontrakter, der burde udfærdiges på grundlag af »ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne« — obligatorisk anvendelse af tjenstemandsvedtægtens bestemmelser om lønvilkår

Konklusion

Artikel 11, stk. 2, i vedtægterne for fællesforetagendet Galileo, som er anført i bilaget til Rådets forordning (EF) nr. 876/2002 af 21. maj 2002 om oprettelse af fællesforetagendet Galileo, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1943/2006 af 12. december 2006, skal fortolkes således, at den ordning, der gælder for de øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber, og især de heri indeholdte lønvilkår, ikke finder anvendelse på medarbejderne ved fællesforetagendet Galileo, der er ansat i henhold til midlertidige kontrakter.

⁽¹⁾ EUT C 133 af 5.5.2012.

Appel iværksat den 20. august 2012 af Tibor Szarvas til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 26. juni 2012 i sag T-129/12, Szarvas mod Ungarn

(Sag C-389/12 P)

(2013/C 171/16)

Processprog: ungarsk

Parter

Appellant: Tibor Szarvas (ved Rechtsanwalt M. Katona)

Den anden part i appelsagen: Ungarn

Domstolen for Den Europæiske Union (Ottende Afdeling) har ved kendelse af 7. marts 2013 forkastet appellen og pålagt appellanten at bære sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Schleswig-Holsteinisches Oberlandesgericht (Tyskland) den 21. januar 2013 — Flughafen Lübeck GmbH mod Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs-KG

(Sag C-27/13)

(2013/C 171/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Schleswig-Holsteinisches Oberlandesgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger og indstævnt: Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs-KG

Sagsøgt og appellant: Flughafen Lübeck GmbH

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal en national ret, der skal tage stilling til et søgsmål med påstand om tilbagesøgning af ydelser og om undladelse af fremtidige ydelser, lægge til grund, at disse ydelser udgør foranstaltninger, som i henhold til artikel 108, stk. 3, tredje punktum, TEUF ikke må gennemføres, før Europa-Kommissionen (herefter »Kommissionen«) har truffet endelig afgørelse, hvis Kommissionen i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF ved en beslutning, som ikke er blevet anfægtet, har indledt en formel undersøgelsesprocedure vedrørende støtte med hensyn til disse ydelser og i præmisserne til denne beslutning efter sit indhold bl.a. har udtalt, at ydelserne sandsynligvis udgør statsstøtte?

2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:

Gælder dette også, hvis Kommissionen i præmisserne til sin beslutning desuden efter sit indhold bl.a. har udtalt, at den ikke er i stand til at fastslå, om tjenesteyderen har handlet som en fornuftig privat investor under markedsøkonomiske vilkår, da han påtog sig forpligtelsen til disse ydelser?

3) Såfremt spørgsmål 1 eller spørgsmål 2 besvares benægtende:

Kan den nationale ret i denne situation udsætte sagen, indtil den formelle undersøgelsesprocedure vedrørende støtte er afsluttet?

4) Såfremt spørgsmål 3 besvares bekræftende:

Skal den nationale ret i denne situation udsætte sagen, indtil den formelle undersøgelsesprocedure vedrørende støtte er afsluttet?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca (Spanien) den 11. marts 2013 — Banco de Valencia SA mod Joaquín Valdeperas Tortosa og María Ángeles Miret Jaume

(Sag C-116/13)

(2013/C 171/18)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Banco de Valencia SA

Sagsøgte: Joaquín Valdeperas Tortosa og María Ángeles Miret Jaume

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Overholder den spanske procedure for overtagelse af pant artikel 7 i direktiv 93/13/EØF⁽¹⁾, når den ikke som forudsætning for at tage stilling til udstedelsen af fuldbyrdesordren tillader en domstolsprøvelse ex officio af et vilkår om førtidig ophævelse af lånet alene på bankens anmodning, som anses for urimeligt i sig selv og i den konkrete anvendelse i sagen, idet den nævnte bestemmelse er ubetinget nødvendig for at give den erhvervsdrivende långiver den privilegerede mulighed for fuldbyrdelse?
- 2) I lyset af artikel 7 i direktiv 93/13/EØF, hvad bør rækkevidden af rettens indgriben i forhold til ovennævnte vilkår være, når den skal tage stilling til udstedelse af en fuldbyrdesordre i proceduren for overtagelse af pant?
- 3) Henset til artikel 3, stk. 1 og 3, i direktiv 93/13/EØF, og bilaget til direktivets punkt 1, litra e) og g), og punkt 2, litra a), kan et kontraktvilkår, som tillader det långivende finansieringsinstitut ensidigt at ophæve låneaftalen af fuldstændig objektive grunde, hvoraf nogle er uden forbindelse med aftalen, og i denne tvist på grund af misligholdelse af fire månedlige lånerater, anses for urimeligt i sig selv og ved sin konkrete anvendelse i den foreliggende sag?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 14. marts 2013 — Technische Universität Darmstadt mod Eugen Ulmer KG

(Sag C-117/13)

(2013/C 171/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Technische Universität Darmstadt

Sagsøgt: Eugen Ulmer KG

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er værker genstand for salg eller licens som omhandlet i artikel 5, stk. 3, litra n), i direktiv 2001/29/EF⁽¹⁾, hvis rettighedshaveren tilbyder de deri nævnte institutioner, at der indgås licensaftaler om anvendelse af værker på rimelige betingelser?
- 2) Giver artikel 5, stk. 3, litra n), i direktiv 2001/29/EF medlemsstaterne beføjelse til at indrømme institutionerne ret til at digitalisere værkerne i deres samlinger, hvis det er nødvendigt for at stille disse værker til rådighed ved terminalerne?
- 3) Må de rettigheder, som medlemsstaterne indfører i henhold til artikel 5, stk. 3, litra n), i direktiv 2001/29/EF, være så vidtgående, at brugere af terminalerne kan udskrive de værker, der stilles til rådighed ved disse, på papir eller lagre dem på en USB-stick?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22.5.2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167, s. 10).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesarbeitsgericht Hamm (Tyskland) den 14. marts 2013 — Gülay Bollacke mod K + K Klaas & Kock B.V. & Co. KG

(Sag C-118/13)

(2013/C 171/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesarbeitsgericht Hamm

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gülay Bollacke

Sagsøgt: K + K Klaas & Kock B.V. & Co. KG

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 7, stk. 1, i direktiv 2003/88/EF⁽¹⁾ fortolkes således, at den er til hinder for nationale retsregler eller praksis, ifølge hvilke retten til den årlige betalte mindsteferie ved arbejdstagerens død bortfalder i sin helhed, dvs. ud over den ret til at blive fritaget for arbejdsforpligtelsen, som ikke længere kan virkeliggøres, også retten til betaling af feriepenge?
- 2) Skal artikel 7, stk. 2, i direktiv 2003/88/EF fortolkes således, at retten til en finansiell godtgørelse for den årlige betalte mindsteferie ved arbejdsforholdets ophør er knyttet til arbejdstagerens person på en sådan måde, at dette krav kun tilkommer denne med henblik på, at han også på et senere tidspunkt kan virkeliggøre de formål om rekreation og fritid, der er forbundet med ydelsen af den årlige betalte ferieperiode?
- 3) Skal artikel 7, stk. 1, i direktiv 2003/88/EF fortolkes således, at arbejdsgiveren med henblik på at beskytte arbejdstagerens sikkerhed og sundhed ved tilrettelæggelsen af arbejdstiden er forpligtet til også reelt at give arbejdstageren ferie inden kalenderårets udgang eller senest inden udgangen af den overførselsperiode, der er relevant for arbejdsforholdet, uafhængigt af, om arbejdstageren har ansøgt om ferie?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4.11.2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, EUT L 299, s. 9.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal da Relação de Lisboa (Portugal) den 18. marts 2013 — Cruz & Companhia Lda mod IFAP — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP m.fl.

(Sag C-128/13)

(2013/C 171/21)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal da Relação de Lisboa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Cruz & Companhia Lda

Sagsøgt: IFAP — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP og Caixa Central — Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo, CRL

Præjudicielt spørgsmål

Den Europæiske Unions Domstol anmodes om at træffe en præjudiciel afgørelse om fortolkningen af artikel 4, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87⁽¹⁾ af 27. november 1987 og artikel 19, stk. 1, litra a), i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85⁽²⁾ af 22. juli 1985 for så vidt angår »frigivelsen« af den stillede sikkerhed i henhold til artikel 22, stk. 1, i førstnævnte forordning, og idet parternes anbringender tages i betragtning.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87 af 27.11.1987 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestituer for landbrugsprodukter (EFT L 351, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85 af 22.7.1985 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen for sikkerhedsstillelse for landbrugsprodukter (EFT L 205, s. 5).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 18. marts 2013 — Kamino International Logistics BV, den anden part: Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-129/13)

(2013/C 171/22)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Kamino International Logistics BV

Den anden part: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det EU-retlige princip om forvaltningens respekt for retten til forsvar egnet til at have direkte virkning ved de nationale domstole?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:
 - a) Skal det EU-retlige princip om forvaltningens respekt for retten til forsvar fortolkes således, at dette princip er tilsidesat, såfremt adressaten for en truffet afgørelse ganske vist ikke er blevet hørt, før forvaltningen udstedte en bebyrdende forvaltningsakt til ham, men har fået lejlighed til at blive hørt i en efterfølgende administrativ (klage)fase, der går forud for en prøvelse ved domstolene?

- b) Fastsættes retsvirkningerne af forvaltningens tilsidesættelse af det EU-retlige princip om forvaltningens respekt for retten til forsvar i national ret?
- 3) Såfremt spørgsmål 2b besvares benægtende: Hvilke omstændigheder kan de nationale domstole tage hensyn til ved fastsættelsen af retsvirkningerne, og kan de især tage hensyn til, om det er godtgjort, at sagen ville have fået et andet udfald uden forvaltningens tilsidesættelse af det EU-retlige princip om respekten for retten til forsvar?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 18. marts 2013 — Datema Hellman Worldwide Logistics BV, den anden part: Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-130/13)

(2013/C 171/23)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Datema Hellman Worldwide Logistics BV

Den anden part: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det EU-retlige princip om forvaltningens respekt for retten til forsvar egnet til at have direkte virkning ved de nationale domstole?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:
- a) Skal det EU-retlige princip om forvaltningens respekt for retten til forsvar fortolkes således, at dette princip er tilsidesat, såfremt adressaten for en truffet afgørelse ganske vist ikke er blevet hørt, før forvaltningen udstedte en bebyrdende forvaltningsakt til ham, men har fået lejlighed til at blive hørt i en efterfølgende administrativ (klage)fase, der går forud for en prøvelse ved domstolene?
- b) Fastsættes retsvirkningerne af forvaltningens tilsidesættelse af det EU-retlige princip om forvaltningens respekt for retten til forsvar i national ret?

- 3) Såfremt spørgsmål 2b besvares benægtende: Hvilke omstændigheder kan de nationale domstole tage hensyn til ved fastsættelsen af retsvirkningerne, og kan de især tage hensyn til, at sagen ville have fået et andet udfald uden forvaltningens tilsidesættelse af det EU-retlige princip om respekten for retten til forsvar?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 18. marts 2013 — Staatssecretaris van Financiën mod Schoenimport »Italmoda« Mariano Previti

(Sag C-131/13)

(2013/C 171/24)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Financiën

Sagsøgt: Schoenimport »Italmoda« Mariano Previti

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal de nationale forvaltningsmyndigheder og domstole i henhold til EU-retten afslå momsfrigørelse ved en levering inden for Fællesskabet, afslå fradraget for moms ved køb af varer, som efter købet er blevet sendt til en anden medlemsstat, eller afslå den tilbagebetaling af moms, der følger af sjette direktivs⁽¹⁾ artikel 28b, punkt A, stk. 2, andet punktum, når det på grundlag af objektive omstændigheder står fast, at der i forhold til de pågældende varer er begået momssvig, og den afgiftspligtige vidste eller burde [have vidst], at han medvirkede hertil, selv om der i den nationale lovgivning ikke under sådanne omstændigheder er hjemmel til at afslå fritagelse, fradrag eller godtgørelse?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal ovennævnte fritagelse, fradrag eller godtgørelse også afslås, såfremt afgiftsunddragelsen er sket i en anden medlemsstat (end den medlemsstat, hvorfra varerne er afsendt), og den afgiftspligtige havde kendskab til eller burde have [haft] kendskab til momssvigen, mens den afgiftspligtige i afsendelsesmedlemsstaten har opfyldt alle (formelle) betingelser, der i den nationale lovgivning kræves for at opnå fritagelse, fradrag eller godtgørelse, og altid har givet afgiftsmyndighederne i denne medlemsstat alle nødvendige oplysninger vedrørende varerne, deres forsendelse og aftagerne i ankomstmedlemsstaten?

3) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, hvad [...] skal der [da] forstås ved »pålagt« i sjette direktivs artikel 28b, punkt A, stk. 2, første punktum [(in fine)]: opførelse på den ved lov krævede momsangivelse af den moms, der er skyldig i ankomstmedlemsstaten for erhvervelsen inden for Fællesskabet, eller — [i mangel af en sådan opførelse] — også de foranstaltninger, som afgiftsmyndighederne i ankomstmedlemsstaten træffer for at berigtige forholdet? Har det for besvarelsen af dette spørgsmål nogen betydning, om den pågældende transaktion er et led i en kæde af operationer med henblik på at begå momssvig i ankomstlandet, og den afgiftspligtige havde eller burde have kendskab hertil?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 18. marts 2013 — Staatssecretaris van Economische Zaken og Staatssecretaris van Financiën, den anden part: Q

(Sag C-133/13)

(2013/C 171/25)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Economische Zaken og Staatssecretaris van Financiën

Den anden part: Q

Præjudicielle spørgsmål

1) Udgør formålet om at bevare nationale naturskønne områder og kulturhistoriske arv, som er genstand for Natuurschoonwet af 1928 [lov om naturskønne områder af 1928], et tvingende alment hensyn, der begrundes en ordning, hvorefter en fritagelse for gaveafgift (skattefordel) begrænses til landejendomme, der er beliggende i Nederlandene?

2) a) Kan myndighederne i en medlemsstat i forbindelse med efterprøvelsen af, om faste ejendomme, der er beliggende i en anden medlemsstat, kan betegnes som en landejendom som omhandlet i Natuurschoonwet af 1928, påberåbe sig Rådets direktiv 2010/24/EU ⁽¹⁾ af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger med henblik på at modtage bistand fra de medlemsstater, hvor disse faste ejendomme er belig-

gende, når betegnelsen som landejendom på grundlag af denne lov indebærer, at der indrømmes fritagelse for betaling af den gaveafgift, der skulle betales på det tidspunkt, hvor den omhandlede faste ejendom blev givet som gave?

b) Såfremt spørgsmål 2a besvares bekræftende, spørges: skal begrebet »administrativ undersøgelse« i artikel 3, nr. 7), i Rådets direktiv 2011/16/EU ⁽²⁾ af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF fortolkes således, at det også omfatter kontrol på stedet?

c) Såfremt spørgsmål 2b besvares bekræftende, spørges: kan der til præcisering af begrebet »administrative undersøgelser« i artikel 5, stk. 1, i Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger henvises til definitionen af begrebet »administrativ undersøgelse« i artikel 3, nr. 7), i Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF?

3) Såfremt spørgsmål 2a, 2b eller 2c besvares benægtende, spørges: skal princippet om loyalt samarbejde, som er forankret i artikel 4, stk. 3, TEU, i sammenhæng med artikel 167, stk. 2, TEUF fortolkes således, at det medfører, at når en medlemsstat anmoder en anden medlemsstat om samarbejde ved efterprøvelsen af, om en fast ejendom, der er beliggende i denne anden medlemsstat, kan betegnes som en landejendom som omhandlet i en lov, der har til formål at bevare og beskytte nationale naturskønne områder og kulturhistoriske arv, er den anmodede medlemsstat forpligtet til dette samarbejde?

4) Kan en restriktion for de frie kapitalbevægelser begrundes under påberåbelse af hensynet til at sikre en effektiv skattekontrol, når denne effektive kontrol alene forekommer at være i fare som følge af den omstændighed, at de nationale myndigheder i en periode på 25 år i henhold til artikel 7, stk. 1, i Natuurschoonwet af 1928 skal rejse til en anden medlemsstat for der at gennemføre de nødvendige kontroller?

⁽¹⁾ EUT L 84, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 64, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kúria (Ungarn) den 18. marts 2013 — Szatmári Malom kft mod Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Sag C-135/13)

(2013/C 171/26)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kúria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Szatmári Malom kft

Sagsøgt: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Omfatter begrebet generel forbedring af landbrugsbedriftens resultater som omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 den situation, at virksomheden uden at forøge den allerede eksisterende kapacitet og ved at lukke gamle bedrifter ønsker at oprette en ny bedrift?
- 2) Kan den af sagsøgeren planlagte investering anses for en investering, som tilsigter generelt at forbedre virksomhedens resultater som omhandlet i artikel 20, litra b), nr. iii), og artikel 28, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 ⁽¹⁾?
- 3) Er artikel 6, stk. 3, i dekret nr. 47/2008 af 17. april 2008 fra ministeriet for landbrug og udvikling af landdistrikterne forenelig med artikel 28, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005, for så vidt som den hvad angår møllebedrifter kun indeholder bestemmelser om støtte til foranstaltninger, der er rettet mod en modernisering af allerede eksisterende kapacitet? Tillader nævnte forordning vedtagelse af en national lovgivning, som ud fra økonomiske betragtninger udelukker tildeling af støtte til visse udviklingsforanstaltninger?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20.9.2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), EUT L 277, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bayerisches Verwaltungsgericht München (Tyskland) den 18. marts 2013 — Herbaria Kräuterparadies GmbH mod Freistaat Bayern

(Sag C-137/13)

(2013/C 171/27)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bayerisches Verwaltungsgericht München

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Herbaria Kräuterparadies GmbH

Sagsøgt: Freistaat Bayern

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 27, stk. 1, litra f), i forordning (EF) nr. 889/2008 ⁽¹⁾ fortolkes således, at anvendelsen af de nævnte stoffer kun er et lovmæssigt krav, såfremt en EU-retlig eller en med EU-retten forenelig national bestemmelse vedrørende den fødevarer, som de nævnte stoffer skal tilsættes, direkte foreskriver tilsætningen af de nævnte stoffer eller i det mindste angiver et minimumsindhold for de nævnte stoffer, der skal tilsættes?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende: Skal artikel 27, stk. 1, litra f), i forordning (EF) nr. 889/2008 fortolkes således, at anvendelsen af de nævnte stoffer også er et lovmæssigt krav i de tilfælde, hvor markedsføringen af en fødevarer som kosttilskud eller under anvendelse af sundhedsanprisninger, uden at mindst et af de nævnte stoffer er tilsat, ville være misvisende og vildledende for forbrugerne, da fødevareren på grund af for lav koncentration af et af de nævnte stoffer ikke kan opfylde sit anvendelsesformål som næringsmiddel henholdsvis det anvendelsesformål, der kommer til udtryk i sundhedsanprisningen af den?
- 3) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende: Skal artikel 27, stk. 1, litra f), i forordning (EF) nr. 889/2008 fortolkes således, at anvendelsen af de nævnte stoffer også er et lovmæssigt krav i de tilfælde, hvor en bestemt sundhedsanprisning kun må anvendes på fødevarer, som indeholder en bestemt, såkaldt betydelig mængde af mindst et af de nævnte stoffer?

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 889/2008 af 5.9.2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter, for så vidt angår økologisk produktion, mærkning og kontrol, EUT L 250, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 19. marts 2013 — Naime Dogan mod Bundesrepublik Deutschland

(Sag C-138/13)

(2013/C 171/28)

Processprog: Tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Naime Dogan

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 41, stk. 1, i tillægsprotokollen af 23. november 1970 til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet af 12. september 1963, vedrørende overgangsfasen for associeringen til hinder for en ordning i national ret, der først blev indført, efter at førnævnte bestemmelser var trådt i kraft, og hvorefter første indrejse for et familiemedlem til en tyrkisk statsborger, der nyder retsstillingen i henhold til tillægsprotokollens artikel 41, stk. 1, gøres afhængig af, at familiemedlemmet inden indrejsen godtgør at være i stand til at udtrykke sig på elementært niveau på tysk?
- 2) Er artikel 7, stk. 2, første afsnit, i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring ⁽¹⁾ til hinder for den nationale ordning, der er beskrevet i spørgsmål 1?

⁽¹⁾ EUT L 251, s. 12.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Specializat Cluj (Rumænien) den 20. marts 2013 — Bogdan Matei og Ioana Ofelia Matei mod SC Volksbank România SA

(Sag C-143/13)

(2013/C 171/29)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Specializat Cluj

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Bogdan Matei og Ioana Ofelia Matei

Sagsøgt: SC Volksbank România SA

Præjudicielle spørgsmål

Henset til, at vurderingen af, om kontraktvilkårene er urimelige, jf. artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13/EØF ⁽¹⁾ hverken omfatter definitionen af aftalens genstand eller overensstemmelsen mellem pris og varer eller mellem tjenesteydelser og betalingen herfor, for så vidt disse kontraktvilkår er affattet på et let forståeligt sprog

og

henset til, at den i artikel 3, litra g), i direktiv 2008/48/EF ⁽²⁾ anførte definition af de samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkrediten — som inkluderer alle provisioner, som forbrugeren skal betale i forbindelse med forbrugerkreditaftalen — i medfør af artikel 2, stk. [2], litra a), i direktiv 2008/48/EF, ikke kan anvendes til fastlæggelse af genstanden for en kreditaftale, som er sikret ved pant

er det uklart, om

begreberne »genstand« og/eller »pris« jf. artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13/EØF kan fortolkes således, at disse begreber (»genstand« og/eller »pris« for en kreditaftale, som er sikret ved pant) — blandt de elementer, der udgør den mødydelse, som kreditinstituttet har ret til — også omfatter de årlige omkostninger i procent for den omhandlede kreditaftale, som er sikret ved pant, hvilke særligt består af en fast eller variabel rentesats, bankgebyrer og andre omkostninger, som er inkluderet og defineret i kreditaftalen?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbruger aftaler, EFT L 95, s. 29.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23.4.2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF, EUT L 133, s. 66.

Sag anlagt den 22. marts 2013 — Kongeriget Spanien mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-146/13)

(2013/C 171/30)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved E. Chamizo Llatas og S. Centeno Huerta, som befuldmægtigede)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1257/2012 ⁽¹⁾ af 17. december 2012 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om indførelse af enheds-patentbeskyttelse er en nullitet, subsidiært annulleres den i det hele.

— Subsidiært fastslås, at følgende er en nullitet:

a) Artikel 9, stk. 1, i sin helhed og artikel 9, stk. 2, i det omfang, det er anført i dette søgsmåls femte anbringende.

b) Artikel 18, stk. 2, i sin helhed og alle forordningens henvisninger til Den Fælles Patentdomstol som domstolsordning og retskilde for det europæiske patent med ensartet retsvirkning.

— Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- 1) Tilsidesættelse af retsstatens værdier ved at fastlægge en regulering på grundlag af et bevis udstedt af Den Europæiske Patentmyndighed, hvis retsakter ikke er underlagt domstolskontrol.
- 2) Manglende Unionsakt og, subsidiært, manglende retsgrundlag for forordningen ved ikke at indføre foranstaltninger, der sikrer den ensartede beskyttelse, der er fastsat i artikel 118 TEUF.
- 3) Magtfordrejning ved anvendelse af forstærket samarbejde til andre formål end dem, der er fastsat i traktaterne.
- 4) Tilsidesættelse af artikel 291, stk. 2, TEUF og, subsidiært, tilsidesættelse af retspraksis i henhold til Meroni-dommen ved at regulere ordningen med fastsættelse af fornyelsesgebyrerne og bestemmelse af deres fordelingsnøgle.
- 5) Tilsidesættelse af retspraksis i henhold til Meroni-dommen ved at uddelegere visse administrative opgaver i relation til enhedspatentet til Den Europæiske Patentmyndighed.
- 6) Tilsidesættelse af princippet om autonomi og princippet om ensartethed i anvendelsen af EU-retten i forhold til forordningens ikrafttrædelsesordning.

(¹) EUT L 361, s. 1.

Sag anlagt den 22. marts 2013 — Kongeriget Spanien mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-147/13)

(2013/C 171/31)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved S. Centeno Huerta og E. Chamizo Llatas, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union .

Sagsøgerens påstande

- Rådets forordning (EU) nr. 1260/2012 (¹) af 17. december 2012 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om indførelse af enhedspatentbeskyttelse for så vidt angår gældende oversættelsesordninger annulleres, og Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Subsidiært annulleres artikel 4 og 5, artikel 6, stk. 2, og artikel 7, stk. 2, i Rådets forordning (EU) nr. 1260/2012 af 17. december 2012 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om indførelse af enhedspatentbeskyttelse for så vidt angår gældende oversættelsesordninger, og Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- 1) Tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling ved indførelse af en ordning, der er til skade for borgere, hvis modersmål ikke er engelsk, fransk eller tysk, idet ordningen er uforholdsmæssig i forhold til det forfulgte mål.
- 2) Manglende retsgrundlag for artikel 4, der regulerer oversættelse i tilfælde af tvister, hvilket ikke direkte berører sprogordningen for beskyttelsesbeviset, således som anført i artikel 118, stk. 2, TEUF.
- 3) Tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet.
- 4) Tilsidesættelse af retspraksis i henhold til Meroni-dommen ved at tildele Den Europæiske Patentmyndighed administrationen af godtgørelsesordningen (artikel 5) og offentliggørelsen af oversættelserne (artikel 6, stk. 2).
- 5) Tilsidesættelse af princippet om EU-retten autonomi ved at lade anvendelsen af forordningen afhænge af ikrafttrædelsen af aftalen om en fælles patentdomstol.

(¹) EUT L 361, s. 89.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 25. marts 2013 — A, den anden part: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Sag C-148/13)

(2013/C 171/32)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A

Sagsøgt: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Præjudicielt spørgsmål

Hvilke grænser fastsætter artikel 4 i Rådets direktiv 2004/83/EF (¹) af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse, og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder navnlig chartrets artikel 3 og 7, for den måde, hvorpå en påstået seksuel orientering skal vurderes, og adskiller disse grænser sig fra dem, der gælder ved vurderingen af troværdigheden for så vidt angår de andre årsager til forfølgelse, og i givet fald i hvilket omfang?

(¹) EUT L 304, s. 12.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 25. marts 2013 — B. mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Sag C-149/13)

(2013/C 171/33)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: B.

Sagsøgt: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Præjudicielt spørgsmål

Hvilke grænser fastsætter artikel 4 i Rådets direktiv 2004/83/EF⁽¹⁾ af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse, og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder navnlig chartrets artikel 3 og 7, for den måde, hvorpå en påstået seksuel orientering skal vurderes, og adskiller disse grænser sig fra dem, der gælder ved vurderingen af troværdigheden for så vidt angår de andre årsager til forfølgelse, og i givet fald i hvilket omfang?

⁽¹⁾ EUT L 304, s. 12.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 25. marts 2013 — C mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Sag C-150/13)

(2013/C 171/34)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: C

Sagsøgt: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Præjudicielt spørgsmål

Hvilke grænser fastsætter artikel 4 i Rådets direktiv 2004/83/EF⁽¹⁾ af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse, og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder navnlig chartrets artikel 3 og 7, for den måde, hvorpå en påstået seksuel orientering skal vurderes, og adskiller disse grænser sig fra dem, der gælder ved vurderingen af troværdigheden for så vidt angår de andre årsager til forfølgelse, og i givet fald i hvilket omfang?

⁽¹⁾ EUT L 304, s. 12.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af cour administrative d'appel de Versailles (Frankrig) den 25. marts 2013 — Le Rayon d'Or SARL mod Ministre de l'Économie et des Finances

(Sag C-151/13)

(2013/C 171/35)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour administrative d'appel de Versailles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Le Rayon d'Or SARL

Sagsøgt: Ministre de l'Économie et des Finances

Præjudicielt spørgsmål

Skal sjette direktivs artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a)⁽¹⁾, som er gentaget i artikel 73 i direktiv 2006/112/EF⁽²⁾, fortolkes således, at et »fast plejetillæg«, der udbetales af sygeforsikringen til institutioner, der tilbyder indkvartering til plejekrævende ældre, i henhold til code de la sécurité sociales artikel L. 174-7, og som er fritaget for merværdiafgift i henhold til code général des impôts' artikel 261, stk. 4, nr. 1b), udgør et tilskud, der er direkte forbundet med prisen på den plejeydelse, der leveres til beboerne, og som er omfattet af merværdiafgiftens anvendelsesområde?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

⁽²⁾ Berigtigelse til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Appel iværksat den 28. marts 2013 af Fercal — Consultadoria e Serviços, Lda til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 24. januar 2013 i sag T-474/09, Fercal mod KHIM — Jacson of Scandinavia (Jackson Shoes)

(Sag C-159/13 P)

(2013/C 171/36)

Processprog: portugisisk

Parter

Appellant: Fercal — Consultadoria e Serviços, Lda^a (ved advogado A.J. Rodrigues)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- a) Rettens dom (Femte Afdeling) afsagt den 24. januar 2013 og meddelt den 25. januar 2013 i sag T-474/09 ophæves, og i konsekvens heraf annulleres afgørelse truffet den 18. august 2009 af Andet Appellationskammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (herefter »Harmoniseringskontoret«) i sag R 1253/2008-2 vedrørende annullationssag nr. 2004 C (ansøgning om registrering af EF-varemærke nr. 1 077 858, JACKSON SHOES), der blev meddelt appellanten den 30. september 2009, i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i fællesskabsretten.
- b) Det fastslås, at appellants varemærke derved opretholder sin gyldighed og lovlighed.
- c) Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Selv om der ganske vist foreligger grafiske og fonetiske ligheder mellem navnene JACKSON og JACSON, skal sammenligningen af de omtvistede tegn foretages ud fra deres helhed: JACKSON SHOES over for JACSON OF SCANDINAVIA AB.

Det følger af artikel 4, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 89/104/EØF⁽¹⁾ af 21. december 1988, at gennemsnitsforbrugers opfattelse af varemærkerne er afgørende for helhedsvurderingen af risikoen for forveksling.

En gennemsnitsforbruger, der foretager en helhedsvurdering af de omtvistede tegn, vil nemt opfatte de pågældende tegn som forskellige typer af tegn med særpræg: et varemærke og et firmanavn — i dette tilfælde på grund af inkluderingen af bogstaverne »AB«, der medvirker til at udelukke muligheden for, at der for gennemsnitsforbrugeren opstår forveksling med varemærket »JACKSON SHOES«.

Ifølge appellanten er det nævnte forhold relevant, idet artikel 4, stk. 1, litra b), i direktiv 89/104/EØF fastlægger, at gennemsnitsforbrugers opfattelse af varemærkerne er afgørende for helhedsvurderingen af risikoen for forveksling.

Der er tale om tegn med klart adskilte funktioner, der er meget forskellige: Varemærket er et tegn, der er egnet til at adskille en virksomheds varer og tjenesteydelser fra andre virksomheders (artikel 4, in fine, i EF-varemærkeforordningen), mens firmanavnet identificerer virksomheden, så den kan adskilles fra andre virksomheder.

Endvidere medfører brugen af lignende navne, hvilket er almindelig skik i flere lande, ikke en risiko for forveksling, når de kombineres med andre elementer, således at der ikke skabes forveksling hos gennemsnitsforbrugeren og dermed heller ikke illoyal konkurrence på grund af den skabte forveksling mellem appellants og indstævntes varer.

Der kan ikke (på grundlag af blot et svensk firmanavn) anerkendes en eksklusiv brugsret (i intet mindre end alle Den Europæiske Unions medlemsstater!) til et navn, der er almindeligt anvendt i mange andre EU-medlemsstater af tusindvis af personer og også af andre virksomheder.

Indstævnte kan endvidere ikke anerkendes en ret til at forhindre appellanten i at registrere varemærket JACKSON SHOES i klasse 25, idet andre EF-varemærker med dette navn allerede er blevet registreret for varer i klasse 25.

Endvidere har indstævnte medgivet, at der på markedet tillige samtidigt eksisterer forskellige varemærker, der er knyttet til og beskrevet af appellanten, varemærker som indstævnte aldrig har rejst indsigelse over for og i forhold til hvilke, indstævnte aldrig har anført, at de kunne skabe forveksling hos gennemsnitsforbrugeren eller, at de skulle have været i konflikt.

Den, der beslutter sig for et kendetegn med ringe særpræg, som ligeledes figurerer i mange andre tredjemænds kendetegn, kan ikke forbyde, at dette kendetegn (eller et lignende tegn) på ny anvendes af tredjemænd i kombination med andre tegn.

Der er intet til hinder for, at der samtidigt eksisterer kendetegn med lignende almindelige navne — hvilket i øvrigt faktisk sker — så længe de som helhed kan adskilles fra hinanden.

Det må fastslås, at appellanten i modsætning til det af indstævnte anførte har fremlagt rigeligt bevis for sin eksistens og handelsaktivitet, ikke blot i hele fællesskabsområdet, men også i lande i Nordamerika og Nordafrika, ganske vist ikke ligesom indstævnte ved kataloger, idet sådanne alene forefindes på modersmålet — og derfor er geografisk begrænset — men i en flersproget form med præsentationer på de mest betydningsfulde globale skomessere.

EF-varemærket JACKSON SHOES kan ikke forveksles med firmanavnet JACSON OF SCANDINAVIA AB, især ikke da de begge har eksisteret samtidigt i temmelig lang tid, og ingen af parterne har påberåbt sig skader, der skyldes denne sameksistens eller har anført, at der foreligger konkurrence mellem varerne, hvortil kommer den omstændighed, at forbrugerne ved synet af de omtvistede tegn let opfatter, at de befinder sig foran et varemærke og et firmanavn, dvs. uden tvivl to forskellige typer af tegn med særpræg.

Når endvidere gennemsnitsforbrugeren, således som anerkendt i dommen og medgivet af parterne, ser det pågældende EF-varemærke og firmanavnet, er det ikke muligt at forveksle de to tegn, idet det må tilføjes, at »[...] undersøgelsen af varemærkers lighed skal tage hensyn til det helhedsindtryk, varemærkerne giver« (jf. Rettens dom af 12.11.2009, sag T-438/07, *Spa Monopole mod KHIM — De Francesco Import (SpagO)*, endnu ikke trykt i *Samling af Afgørelser, præmis 23 og den deri nævnte retspraksis*).

For det andet og yderst vigtigt for en korrekt afgørelse af den foreliggende sag tillod den anden part i sagen, dvs. Harmoniseringskontoret, registrering af flere varemærker med udtrykket »JAKSON« som betegnelse for sko, hvorfor der ikke fuldstændigt kan ses bort fra denne realitet, når det træffer afgørelse om en ansøgning om registrering af et nyt EF-varemærke med det samme (almindelige) navn »JAKSON«.

Ved ikke at tage hensyn til den nævnte realitet traf Harmoniseringskontoret en vilkårlig afgørelse og rejste tvivl om lighedsprincippet.

Den appellerede dom tilsidesætter artikel 8, stk. 4, og artikel 53, stk. 1, litra c), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker ⁽²⁾.

(1) Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21.12.1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker, EFT 1989 L 40, s. 1.

(2) EUT L 78, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 2. april 2013 — Turbu.com BV, den anden part: Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-163/13)

(2013/C 171/37)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Turbu.com BV

Den anden part: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielt spørgsmål

Skal de nationale forvaltningsmyndigheder og domstole i henhold til EU-retten afslå momsfrigørelse for en levering inden for Fællesskabet, når det på grundlag af objektive omstændigheder er fastslået, at der i forhold til de pågældende varer er begået momssvig, og den afgiftspligtige vidste eller burde vide, at han medvirkede hertil, selv om der i den nationale lovgivning ikke under sådanne omstændigheder er hjemmel til at afslå fritagelsen?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 2. april 2013 — Turbu.com Mobile Phone's BV mod Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-164/13)

(2013/C 171/38)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Turbu.com Mobile Phone's BV

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielt spørgsmål

Skal de nationale forvaltningsmyndigheder og domstole i henhold til EU-retten afslå fradrag, når det på grundlag af objektive omstændigheder er fastslået, at der i forhold til de pågældende varer er begået momssvig, og den afgiftspligtige vidste eller burde vide, at han medvirkede hertil, selv om der i den nationale lovgivning ikke under sådanne omstændigheder er hjemmel til at afslå fradrag?

Sag anlagt den 5. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-169/13)

(2013/C 171/39)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved N. Yerrell og J. Hottiaux)

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 1, artikel 3-7 og artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/15/EF af 11. marts 2002 om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv for så vidt angår selvstændige chauffører, eller i det mindste ikke har meddelt Kommissionen sådanne.

— Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Direktiv 2002/15/EF har fundet anvendelse på selvstændige chauffører siden den 23. marts 2009.

⁽¹⁾ EFT L 80, s. 35.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour administrative d'appel de Lyon (Frankrig) den 9. april 2013 — Maurice Leone og Blandine Leone mod Garde des Sceaux, Ministre de la Justice og Caisse nationale de retraite des agents des collectivités locales

(Sag C-173/13)

(2013/C 171/40)

Processprog: *frank*

Den forelæggende ret

Cour administrative d'appel de Lyon

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Maurice Leone og Blandine Leone

Sagsøgte: Garde des Sceaux, Ministre de la Justice og Caisse nationale de retraite des agents des collectivités locales

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel L. 24 sammenholdt med artikel R. 37 i code des pensions civiles et militaires de retraites, således som dette følger af anvendelsen af tillægsbevillingslov for 2004 nr. 2004-1485 af 30. december 2004 og dekret

nr. 2005-449 af 10. maj 2005, anses for at indebære en indirekte forskelsbehandling mellem mænd og kvinder i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 157 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde?

2) Skal artikel 15 i dekret 2003-1306 du 26. december 2003 om en pensionsordning for tjenestemænd, der er tilknyttet Caisse nationale de retraites des agents des collectivités locales, anses for at indebære en indirekte forskelsbehandling mellem mænd og kvinder som omhandlet i artikel 157 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde?

3) Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares bekræftende, er en sådan forskelsbehandling da berettiget i henhold til artikel 157, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde?

Appel iværksat den 9. april 2013 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 29. januar 2013 i sag T-496/10, Bank Mellat mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-176/13 P)

(2013/C 171/41)

Processprog: *engelsk*

Parter

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (ved S. Boelaert og M. Bishop, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Bank Mellat og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 29. januar 2013 i sag T-496/10 ophæves.

— Domstolen træffer endelig afgørelse i sagen og forkaster det af Bank Mellat anlagte søgsmål til prøvelse af de anfægtede retsakter.

— Bank Mellat tilpligtes at betale de omkostninger, som Rådet har afholdt i første instans og under denne appelsag.

Anbringender og væsentligste argumenter

Rådet er af den opfattelse, at Rettens dom af 29. januar 2013 i sag T-496/10, Bank Mellat mod Rådet, er behæftet med følgende retlige fejl:

- 1) Retten tog fejl, da den for så vidt angår søgsmålets formalitet fastslog, at Bank Mellat, uanset om den kunne anses for et iransk statsorgan, var berettiget til at påberåbe sig den beskyttelse og de garantier, som er knyttet til de grundlæggende rettigheder.
- 2) Retten fastslog med urette, at visse af grundene til vedtagelsen af de restriktive foranstaltninger over for Bank Mellat ikke var tilstrækkeligt præcise.
- 3) Retten foretog en urigtig anvendelse af den retspraksis, der vedrører fremsendelsen af oplysninger i Rådets sagsakter.
- 4) Retten fandt med urette, at grundene til vedtagelsen af de restriktive foranstaltninger over for Bank Mellat ikke opfyldte betingelserne for udpegelse i de omhandlede retsakter og ikke var underbygget, for så vidt som:

— Retten ikke tog behørigt hensyn til De Forenede Nationers Sikkerhedsråds konstatering vedrørende Bank Mellats fremme af transaktioner til iranske kerneenergi-, missil- og forsvarsenheder,

— Retten ikke tog behørigt hensyn til den omstændighed, at beviset for Bank Mellats støtte til Irans atomprogram stammer fra fortrolige kilder, og

— Retten med urette fastslog, at Bank Mellats indrømmede levering af bankydelse til en enhed, der deltog i Irans nukleare spredning, inden denne enhed blev udpeget af De Forenede Nationers Sikkerhedsråd, ikke var tilstrækkelig til at begrunde vedtagelsen af restriktive foranstaltninger over for Bank Mellat.

Appel iværksat den 16. april 2013 af Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS og Travetanche Injection SPRL til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 1. februar 2013 i sag T-368/11, Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS og Travetanche Injection SPRL mod Europa-Kommissionen

(Sag C-199/13 P)

(2013/C 171/42)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS og Travetanche Injection SPRL (ved advokat K. Van Maldegem og advokat R. Cana)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Kongeriget Nederlandene

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

— Rettens dom i sag T-368/11 ophæves.

— Kommissionens forordning (EU) nr. 366/2011 (den »anfægtede forordning«) om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) ⁽¹⁾ annulleres for så vidt angår bilag XVII (acrylamid).

— Subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på, at den træffer afgørelse i det annullationssøgsmaal, som appellanterne havde anlagt.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger (herunder sagsomkostningerne ved Retten).

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har gjort gældende, at Retten ved ikke at tage deres påstand om annullation af den anfægtede forordning til følge har tilsidesat fællesskabsretten. Appellanterne har navnlig gjort gældende, at Retten begik en række fejl i sin fortolkning af de faktiske omstændigheder og af de bestemmelser, der fandt anvendelse på appellanternes situation. Dette resulterede i, at Retten begik flere retlige fejl, herunder navnlig:

— Retten anlagde en fejlagtig fortolkning af forordning nr. 1488/94 ⁽²⁾, idet den konkluderede, at Kommissionen ikke foretog en åbenbart urigtigt bedømmelse ved ikke at tage hensyn til alle de relevante faktiske omstændigheder.

— Retten anlagde en fejlagtig fortolkning af forordning nr. 1488/94, idet den konkluderede, at Kommissionen ikke foretog en åbenbart urigtigt bedømmelse i forhold til vurderingen af de eksponeringsdata, der var taget hensyn til.

— Retten begik en retlig fejl og anlagde en fejlagtig fortolkning af REACH, idet den konkluderede, at Kommissionen ikke foretog en åbenbart urigtigt bedømmelse ved at vedtage den anfægtede forordning på baggrund af oplysninger vedrørende et andet produkt end det produkt, der er underlagt begrænsninger i henhold til den anfægtede forordning.

— Retten begik en retlig fejl, idet den fastslog, at Kommissionen ikke tilsidesatte proportionalitetsprincippet.

— Retten begik en retlig fejl, idet den fastslog, at Kommissionen ikke tilsidesatte sin begrundelsespligt.

— Retten anlagde en fejlagtig fortolkning af den anfægtede forordning, idet den fandt, at forordningen ligeledes finder anvendelse på NMA-injektionsmørtel, der indeholder acrylamid.

Af disse grunde har appellanterne gjort gældende, at Rettens dom i sag T-368/11 skal ophæves, og den anfægtede forordning skal annulleres.

⁽¹⁾ EUT L 101, s. 12.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 af 28.6.1994 om principperne for vurdering af risikoen for mennesker og miljø ved eksisterende stoffer, i overensstemmelse med Rådets direktiv (EØF) nr. 793/93 (EFT L 161, s. 3).

Appel iværksat den 16. april 2013 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 5. februar 2013 i sag T-494/10, Bank Saderat Iran mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-200/13 P)

(2013/C 171/43)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bishop og S. Boelaert, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Bank Saderat Iran og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dommen afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 5. februar 2013 i sag T-494/10 annulleres.

— Der træffes endelig afgørelse i tvisten, og Rådet for Den Europæiske Union frifindes i sagen anlagt af Bank Saderat til prøvelse af de restriktive foranstaltninger.

— Bank Saderat tilpligtes at betale Rådets omkostninger i forbindelse med sagens behandling i første instans og under denne appelsag.

Anbringender og væsentligste argumenter

Det er Rådets opfattelse, at dommen afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 5. februar 2013 i sag T-494/10, Bank Saderat mod Rådet, er behæftet med følgende retlige fejl:

1) Retten fastslog med hensyn til formaliteten urigtigt, at Bank Saderat kunne påberåbe sig den beskyttelse og de garantier, der er knyttet til de grundlæggende rettigheder, uanset om banken kunne anses for et iransk statsorgan.

2) Retten fandt med urette, at den anførte begrundelse for at pålægge Bank Saderat de restriktive foranstaltninger ikke var tilstrækkelig præcis.

3) Retten anvendte fejlagtigt retspraksis vedrørende meddelelse af oplysninger om Rådets sagsakter.

4) Retten indtog fejlagtigt det standpunkt, at den anførte begrundelse for at pålægge Bank Saderat de restriktive foranstaltninger ikke var underbygget for så vidt som:

— Retten ikke tog tilstrækkeligt hensyn til den omstændighed, at beviserne for Bank Saderats støtte til Irans nukleare spredningsaktiviteter stammer fra fortrolige kilder.

— Retten ikke tog tilstrækkeligt hensyn til en henvisning i FN's Sikkerhedsråds resolution 1803 (2003) om Bank Saderat i forbindelse med Irans nukleare spredningsaktiviteter.

— Retten med urette fandt, at Rådet skulle fremlægge detaljerede oplysninger vedrørende Bank Saderats håndtering af rembourser for to udpegede enheder, der var involveret i Irans nukleare spredningsaktiviteter.

Sag anlagt den 18. april 2013 — Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-209/13)

(2013/C 171/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved E. Jenkinson og S. Behzadi-Spencer, som befuldmægtigede, M. Hoskins, QC, P. Baker, QC, og barrister V. Wakefield)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets afgørelse 2013/52/EU om bemyndigelse til forstærket samarbejde på området for afgift på finansielle transaktioner ⁽¹⁾ annulleres.

— Rådet tilpligtes at betale de omkostninger, som Det Forenede Kongerige har afholdt under denne sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med det første anbringende gøres gældende, at Rådets afgørelse 2013/52/EU er i strid med artikel 327 TEUF, idet den tillader indførelse af en afgift på finansielle transaktioner (herefter »FTT«) med ekstraterritorial virkning, hvilket vil tilsidesætte de ikke-deltagende staters beføjelser, rettigheder og forpligtelser.

Med det andet anbringende gøres gældende, at Rådets afgørelse 2013/52/EU er ulovlig, idet den tillader indførelse af en FTT med ekstraterritorial virkning, som ikke finder nogen begrundelse i folkeretlig sædvaneret.

Med det tredje anbringende gøres gældende, at Rådets afgørelse 2013/52/EU er i strid med artikel 332 TEUF, idet den tillader et forstærket samarbejde om en FTT, hvis gennemførelse uundgåeligt vil medføre udgifter for de ikke-deltagende stater.

⁽¹⁾ EUT L 22, s. 11.

Sag anlagt den 9. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-211/13)

(2013/C 171/45)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved W. Mölls og W. Roels, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 63 TEUF, idet den har vedtaget og opretholdt forskrifter, ifølge hvilke der ved anvendelsen af arve- og gaveafgift vedrørende en i Tyskland beliggende fast ejendom kun indrømmes et lavere fribeløb, når gavegiveren eller arveladeren og modtageren på arve- eller gavetidspunktet var bosat i en anden medlemsstat, mens der indrømmes et væsentligt højere fribeløb, når i det mindste den ene af de to involverede var bosat i Tyskland på førnævnte tidspunkt.

— Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Beskatningen af arv og gaver afbødes i tysk ret gennem relativt høje fribeløb, navnlig i tilfælde af arv og gaver mellem ægtefæller, mellem forældre og børn samt mellem visse slægtninge. Disse høje fribeløb finder dog alene anvendelse, såfremt Tyskland udøver en fuld beskatningsret, mens der ved begrænset beskatningsret blot indrømmes et lavere fast fribeløb. Denne ordning er ifølge de kriterier, som Domstolen redegjorde for i Mattner-dommen ⁽¹⁾, ikke forenelig med artikel 63 TEUF.

⁽¹⁾ Dom af 22.4.2010, sag C-510/08, Mattner, Sml. I, s. 3553.

Appel iværksat den 23. april 2013 af Acron OAO og Dorogobuzh OAO til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 7. februar 2013 i sag T-235/08, Acron OAO og Dorogobuzh OAO mod Rådet for den Europæiske Union

(Sag C-215/13 P)

(2013/C 171/46)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Acron OAO og Dorogobuzh OAO (ved advokats B. Evtimov og E. Borovikov samt solicitor D. O'Keefe)

De andre parter i appelsagen: Rådet for den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og Fertilizers Europe

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

— Rettens dom af 7. februar 2013 i sag T-235/08, Acron OAO og Dorogobuzh OAO mod Rådet, ophæves.

— Domstolen træffer endelig afgørelse i tvisten og annullerer Rådets forordning (EF) nr. 236/2008 af 10. marts 2008 om afslutning af den delvise interimundersøgelse vedrørende antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96 ⁽¹⁾, for så vidt som den vedrører appellanterne.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med denne sag såvel som med sagen for Retten, herunder appellanternes omkostninger for begge instanser.

— Intervenienten Fertilizers Europe tilpligtes at bære sine egne omkostninger for Retten såvel som sine egne omkostninger, hvis selskabet intervenserer i sagen for Domstolen, samt samtlige appellanternes omkostninger i forbindelse med selskabets intervention(er).

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har anført, at Retten:

- har foretaget en ukorrekt fortolkning af antidumpinggrundforordningens artikel 2, stk. 5, første afsnit, første sætning, og herved af den tilsvarende bestemmelse i artikel 2.2.1.1, første afsnit, i aftalen fra 1994 om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT), der fremgår af bilag 1A til overenskomsten om oprettelse af verdenshandelsorganisationen (herefter »antidumpingaftalen«).
- har opretholdt en ukorrekt retlig fortolkning og har opretholdt en tilsidesættelse af antidumpinggrundforordningens artikel 2, stk. 3, og dermed af den tilsvarende bestemmelse i antidumpingaftalens artikel 2.2.
- ikke har foretaget en korrekt retlig bedømmelse af forholdet mellem antidumpinggrundforordningens artikel 2, stk. 5, anden sætning, på den ene side og samme forordnings artikel 2, stk. 7, litra b), på den anden side og derfor har opretholdt en ukorrekt retlig fortolkning af tredje og fjerde betragtning i præamblen til forordning (EF) nr. 1972/2002 og dermed af artikel 2, stk. 5, første afsnit, anden sætning, og ikke har sikret sig, at sidstnævnte fortolkning/bestemmelse er i overensstemmelse med antidumpingaftalen.

(¹) EFT L 75, s. 1.

Appel iværksat den 23. april 2013 af Acron OAO til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 7. februar 2013 i sag T-118/10, Acron OAO mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-216/13 P)

(2013/C 171/47)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Acron OAO (ved advokats B. Evtimov og E. Borovikov samt solicitor D. O'Keeffe)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og Fertilizers Europe

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 7. februar 2013 i sag T-118/10, Acron OAO mod Rådet, ophæves.

— Domstolen træffer endelig afgørelse i tvisten og annullerer Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1251/2009 af 18. december 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 1911/2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af opløsninger af urinstof og ammoniumnitrat med oprindelse i bl.a. Rusland (¹), for så vidt som den vedrører appellanten.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med denne sag såvel som med sagen for Retten, herunder appellanternes omkostninger for begge instanser.

— Intervenienten Fertilizers Europe tilpligtes at bære sine egne omkostninger for Retten såvel som sine egne omkostninger, hvis selskabet intervenserer i sagen for Domstolen, samt samtlige appellanternes omkostninger i forbindelse med selskabets intervention(er).

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har anført, at Retten:

- har foretaget en ukorrekt fortolkning af antidumpinggrundforordningens artikel 2, stk. 5, første afsnit, første sætning, og herved af den tilsvarende bestemmelse i artikel 2.2.1.1, første afsnit, i aftalen fra 1994 om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT), der fremgår af bilag 1A til overenskomsten om oprettelse af verdenshandelsorganisationen (herefter »antidumpingaftalen«).
- har opretholdt en ukorrekt retlig fortolkning og har opretholdt en tilsidesættelse af antidumpinggrundforordningens artikel 2, stk. 3, og dermed af den tilsvarende bestemmelse i antidumpingaftalens artikel 2.2.
- ikke har foretaget en korrekt retlig bedømmelse af forholdet mellem antidumpinggrundforordningens artikel 2, stk. 5, anden sætning, på den ene side og samme forordnings artikel 2, stk. 7, litra b), på den anden side og derfor har opretholdt en ukorrekt retlig fortolkning af tredje og fjerde betragtning i præamblen til forordning (EF) nr. 1972/2002 (²) og dermed af artikel 2, stk. 5, første afsnit, anden sætning, og ikke har sikret sig, at sidstnævnte fortolkning/bestemmelse er i overensstemmelse med antidumpingaftalen.
- har opretholdt en tilsidesættelse af antidumpinggrundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c), og har anlagt et åbenbart urigtigt skøn.

(¹) EUT L 338, s. 5.

(²) Rådets forordning (EF) nr. 1972/2002 af 5.11.2002 om ændring af forordning (EF) nr. 384/96 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT L 305, s.1).

Sag anlagt den 6. maj 2013 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union**(Sag C-248/13)**

(2013/C 171/48)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Currall, J.-P. Keppenne og D. Martin, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Rådet har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til tjenstemandsvedtægten, idet det ikke har vedtaget Kommissionens forslag til Rådets forordning om tilpasning med virkning fra den 1. juli 2012 af vederlag og pensioner til tjenstemænd og øvrige ansatte ved Den Europæiske Union samt af justeringskoefficienterne for disse vederlag og pensioner.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren gør med nærværende søgsmål gældende, at Rådet ulovligt har afholdt sig fra at vedtage Kommissionens forslag til forordning om tilpasning af vederlag og pensioner til tjenstemænd i henhold til artikel 3 i bilag XI til tjenstemandsvedtægten, selv om det fremgår af denne artikels bindende ordlyd, at metoden til årlig tilpasning af nævnte vederlag og pensioner er en automatisk procedure, der ikke giver Rådet nogen skønsmargen. Nævnte artikel forpligter således Rådet til inden den 31. december hvert år at vedtage Kommissionens forslag. Kommissionen kritiserer Rådet for at have begrænset sig til at fastslå, at der ikke var kvalificeret flertal i Rådet for at vedtage Kommissionens forslag vedrørende dels tilpasning af vederlagene, dels justeringskoefficienterne som fastsat i bilag XI til vedtægten. Ifølge sagsøgeren har Rådet i realiteten og uden begrundelse anvendt artikel 10 i bilag XI, idet det ignorerede Kommissionens og Parlamentets prærogativer. Dermed har Rådet ikke alene tilsidesat de nævnte bestemmelser, men også princippet om den institutionelle ligevægt, hvorved det foretog magtfordrejning.

RETTE

Rettens dom af 25. april 2013 — Bell & Ross mod KHIM — KIN (urkasse på armbåndsurs)(Sag T-80/10) ⁽¹⁾

(EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver en urkasse på et armbåndsurs — ældre design — ugyldighedsgrund — manglende individuel karakter — andet helhedsindtryk foreligger ikke — informeret bruger — designerens grad af frihed — artikel 4 og 6 samt artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 — sammenhæng med et modkrav om ugyldighed — EF-designdomstol — artikel 91 i forordning nr. 6/2002)

(2013/C 171/49)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Bell & Ross BV (Zoetermeer, Nederlandene) (ved advokat S. Guerlain)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: KIN AB (Upplands Väsby, Sverige) (ved advokaterne M. Nielsen og C. Galichet)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 9. december 2009 af Tredje Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1285/2009-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Klockgrossisten i Norden AB og Bell & Ross BV

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Bell & Ross BV betaler sagens omkostninger, herunder de omkostninger, KIN AB har afholdt under sagen for appelkammeret.

⁽¹⁾ EUT C 113 af 1.5.2010.

Rettens dom af 6. maj 2013 — A+P Kieffer Omnitec mod Kommissionen(Sag T-288/11) ⁽¹⁾

(Offentlige tjenesteydelsesaftaler — udbudsprocedure — vedligeholdelse af HVAC-installationer, sprinklere og vandsanitære installationer i Joseph Bech-bygningen i Luxembourg — afvisning af tilbud fra en tilbudsgiver — ligebehandling — gennemsigtighed — proportionalitet — åbenbart urigtigt skøn — begrundelsespligt)

(2013/C 171/50)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: A+P Kieffer Omnitec Sàrl (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokaterne A. Delvaux, V. Bertrand og M. Devos)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A.-M. Rouchaud-Joët og S. Delaude, som befuldmægtigede, bistået af advokat V. Vanden Acker)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 1. april 2011 om afvisning af sagsøgerens bud i forbindelse med et offentligt udbud vedrørende indgåelse af en kontrakt om vedligeholdelse af HVAC-installationer, sprinklere og vandsanitære installationer i Joseph Bech-bygningen i Luxembourg (EUT 2010/S 241-367523) og tildeling af kontrakten til en anden budgiver

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) A+P Kieffer Omnitec Sàrl betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 252 af 27.8.2011.

Rettens dom af 30. april 2013 — Alumina mod Rådet(Sag T-304/11) ⁽¹⁾

(Dumping — import af zeolit A i pulverform med oprindelse i Bosnien-Hercegovina — den normale værdi — repræsentative hjemmemarkedssalg — fortjenstmargen — normal handel)

(2013/C 171/51)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Alumina d.o.o. (Zvornik, Bosnien-Hercegovina) (ved advokaterne J.-F. Bellis og B. Servais)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, som befuldmægtiget, bistået af advokaterne G. Berrisch og A. Polcyn)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved É. Gippini Fournier og H. van Vliet, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 464/2011 af 11. maj 2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af zeolit A i pulverform med oprindelse i Bosnien-Hercegovina (EUT L 125, s. 1), for så vidt som det vedrører sagsøger

Konklusion

- 1) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 464/2011 af 11. maj 2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af zeolit A i pulverform med oprindelse i Bosnien-Hercegovina annulleres, for så vidt som den vedrører Alumina d.o.o.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Alumina.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 226 af 30.7.2011.

Rettens dom af 30. april 2013 — Boehringer Ingelheim International mod KHIM (RELY-ABLE)

(Sag T-640/11) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret — ordmærket RELY-ABLE — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — overflødig begrundelse)

(2013/C 171/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Boehringer Ingelheim International GmbH (Ingelheim am Rhein, Tyskland) (ved advokaterne V. von Bomhard, A. Renck og C. Steudtner)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 30. september 2011 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i

det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 756/2011-4) vedrørende den internationale registrering af ordmærket RELY-ABLE, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Boehringer Ingelheim International GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 58 af 25.2.2012.

Rettens dom af 30. april 2013 — ABC-One mod KHIM (SLIM BELLY)

(Sag T-61/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning af EF-ordmærket SLIM BELLY — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2013/C 171/53)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: ABC-One Produktions- und Vertriebs GmbH (Villach St. Magdalen, Østrig) (ved advokat S. Merz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 17. november 2011 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1077/2011-1) vedrørende en ansøgning om registrering af SLIM BELLY som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) ABC-One Produktions- und Vertriebs GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 98 af 31.3.2012.

Sag anlagt den 28. marts 2013 — Skype mod KHIM — British Sky Broadcasting og Sky IP International (SKYPE)

(Sag T-183/13)

(2013/C 171/54)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Skype (Dublin, Irland) (ved solicitor I. Fowler, advokat J. Schmitt og J. Mellor, QC)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

De andre parter i sagen for appelkammeret: British Sky Broadcasting Group plc (Isleworth, Det Forenede Kongerige) og Sky IP International Ltd (Isleworth)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 30. januar 2013 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2398/2010-4) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Skype

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »SKYPE« — EF-varemærkeansøgning nr. 3 660 065 for tjenesteydelser i klasse 38

Indehavere af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: British Sky Broadcasting Group plc og Sky IP International Ltd

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Ordmærket »SKY« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 38 og 41 — EF-varemærkeansøgning nr. 3 203 411

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge for alle de omtvistede tjenesteydelser

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 28. marts 2013 — Skype mod KHIM — British Sky Broadcasting og Sky IP International (SKYPE)

(Sag T-184/13)

(2013/C 171/55)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Skype (Dublin, Irland) (ved solicitor I. Fowler, advokat J. Schmitt og J. Mellor, QC)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

De andre parter i sagen for appelkammeret: British Sky Broadcasting Group plc (Isleworth, Det Forenede Kongerige) og Sky IP International Ltd (Isleworth)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 30. januar 2013 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 121/2011-4) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Skype

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »Skype« — EF-varemærkeansøgning nr. 4 521 084 for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 38 og 42

Indehavere af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: British Sky Broadcasting Group plc og Sky IP International Ltd

Det påberåbte varemærke eller tegn: Ordmærket »SKY« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 38, 41 og 42 — EF-varemærkeansøgning nr. 3 203 411

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge for alle de omtvistede varer og tjenesteydelser

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 2. april 2013 — Jannatian mod Rådet

(Sag T-187/13)

(2013/C 171/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Mahmoud Jannatian (Teheran, Iran) (ved advokaterne E. Rosenfeld og S. Monnerville)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Annullation af i) Rådets fælles holdning 2008/479/FUSP af 23. juni 2008 om ændring af fælles holdning 2007/140/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (¹); ii) Rådets afgørelse 2008/475/EF af 23. juni 2008 om gennemførelse af artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 423/2007 om restriktive foranstaltninger over for Iran (²); iii) Rådets fælles holdning 2008/652/FUSP af 7. august 2008 om ændring af fælles holdning 2007/140/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (³); iv) Rådets afgørelse 2009/840/FUSP af 17. november 2009 om gennemførelse af fælles holdning 2007/140/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (⁴); v) Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (⁵); vi) Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007 (⁶); vii) Rådets forordning (EF) nr. 1100/2009 af 17. november 2009 om gennemførelse af artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 423/2007 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af afgørelse 2008/475/EF (⁷); viii) Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007 (⁸); og (ix) forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (⁹), for så vidt som de vedrører sagsøgeren.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1) Første anbringende vedrørende Rådets manglende kompetence

— Sagsøgeren har gjort gældende, at i medfør af artikel 215 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde kan restriktive foranstaltninger kun vedtages som et fælles initiativ fra Kommissionen og den højtstående repræsentant. De anfægtede afgørelser og forordninger blev vedtaget af Rådet alene. De er således behæftet med manglende kompetence.

2) Andet anbringende vedrørende tilsidesættelse af begrundelsesforpligtelsen

— Sagsøgeren har anført, at begrundelsen for Mahmoud Jannatians opførelse i bilag II er for upræcis til at opfylde kravene i retspraksis i forhold til begrundelsesforpligtelsen. For at opfylde begrundelsesforpligtelsen skulle Rådet have fremført de konkrete og specifikke forhold, der karakteriserede den omstændighed, at sagsøgeren havde ydet effektiv støtte til Irans regering eller til Irans spredningsfølsomme nukleare aktiviteter. De anfægtede afgørelser og forordninger er således behæftet med manglende begrundelse.

3) Tredje anbringende vedrørende krænkelse af sagsøgerens grundlæggende rettigheder

— Sagsøgeren har for det første gjort gældende, at for så vidt som de anfægtede afgørelser og forordninger ikke anfører en begrundelse, krænker de sagsøgerens ret til forsvar. For det andet påvirker ulovligheden af de anfægtede afgørelser og forordninger den foreliggende sag, da det på den ene side vanskeliggør sagsøgerens mulighed for at forsvare sig, og på den anden side forringer Rettens evne til at undersøge lovligheden af de anfægtede afgørelser og forordninger. Heraf følger, at sagsøgerens ret til en effektiv domstolsprøvelse er tilsidesat. Endelig blev sagsøgeren pålagt en uberettiget begrænsning i sin ejendomsret, for så vidt som sagsøgeren blev berøvet retten til forsvar, og eftersom Rettens evne til at undersøge lovligheden af de anfægtede afgørelser og forordninger, der relaterer sig til foranstaltningerne om indefrysning af midler — hvilke er »særligt undertrykkende« af karakter — undergraves.

4) Fjerde anbringende vedrørende manglende beviser mod sagsøgeren

— Sagsøgeren har anført, at Rådet ikke har fremlagt de beviser og oplysninger, som det baserede sig på, da det vedtog de anfægtede afgørelser og forordninger.

5) Femte anbringende vedrørende faktisk urigtighed

— Sagsøgeren har gjort gældende, at sagsøgeren i modsætning til, hvad der er anført i de anfægtede afgørelser og forordninger, ikke længere var vicekontorchef i Irans atomenergiorganisation på de pågældende datoer, hvor han var opført på listen over personer og enheder, der falder ind under de restriktive foranstaltninger. Rådet har derfor begået en faktisk fejl ved at opføre sagsøgeren på listen alene med den begrundelse, at han på datoen for de anfægtede, forskellige afgørelser og forordninger var vicekontorchef i Irans atomenergiorganisation.

6) Sjette anbringende vedrørende retlig fejl

- Sagsøgeren har anført, at det ikke var hensigten, at artikel 20, litra b), skulle finde ubetinget anvendelse på individer, der bestrider ledende stillinger i en enhed, der er opført i bilag VIII. Desuden fastsætter artikel 20, litra b), at individer, »der er involveret i, har direkte tilknytning til eller yder støtte til Irans spredningsfølsomme nukleare aktiviteter« opføres på listen. Ved at opføre sagsøgeren på listen i bilag II uden at fremlægge nogle beviser for, at sagsøgeren ydede en aktiv og effektiv støtte til Irans nukleare aktiviteter på det tidspunkt, hvor han blev opført på listen i bilag II, har Rådet begået en retlig fejl.

7) Syvende anbringende vedrørende åbenbart urigtigt skøn med hensyn til de faktiske omstændigheder og tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet

- Sagsøgeren har anført, at der i den foreliggende sag ikke findes noget alment hensyn, der kan begrunde, at sådan en streng foranstaltning pålægges individer, der endda kun i en kort periode har bestredet en ledende stilling i AEOI. Desuden ville de, selv om de blev anset for begrundede ud fra et alment hensyn, stadig kunne kritiseres for ikke at overholde en rimelig forholdsmæssig sammenhæng mellem de anvendte midler og det mål, der søges opnået.

(¹) EUT L 163 af 24.6.2008, s. 43.

(²) EUT L 163 af 24.6.2008, s. 29.

(³) EUT L 213 af 8.8.2008, s. 58.

(⁴) EUT L 303 af 18.11.2009, s. 64.

(⁵) EUT L 195 af 27.7.2010, s. 39.

(⁶) EUT L 281 af 27.10.2010, s. 81.

(⁷) EUT L 303 af 18.11.2009, s. 31.

(⁸) EUT L 281 af 27.10.2010, s. 1.

(⁹) EUT L 88 af 24.3.2012, s. 1.

Sag anlagt den 2. april 2013 — Transworld Oil Computer Centrum m.fl. mod Eurojust

(Sag T-192/13)

(2013/C 171/57)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøgere: Transworld Oil Computer Centrum BV (Berg en Dal, Nederlandene), Transworld Payment Solutions Ltd (Bermuda), Transworld ICT Solutions Ltd (Bangalore, Indien), Transworld Oil USA, Inc. (Houston, Amerikas Forenede Stater), Bermuda First Curaçao Ltd (Bermuda) og Johannes Christiaan Martinus Augustinus Maria Deuss (Bermuda) (ved advokat T. Barkhuysen)

Sagsøgt: Eurojust

Sagsøgernes påstande

- Eurojusts afgørelse af 2. februar 2013, der stadfæster en tidligere afgørelse, erklæres ugyldig.
- Eurojust pålægges at træffe en ny afgørelse på grundlag af den genfremsatte begæring af 31. december 2012 og under iagttagelse af Rettens praksis.
- Eurojust tilpligtes at betale de omkostninger, der er opstået som følge af stævningens udarbejdelse og i sammenhæng med den genfremsatte begæring.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

- 1) Det første anbringende: Eurojust har ikke undersøgt alle de af sagsøgerne anførte retsgrundlag.
 - Anmodningen om udlevering af oplysninger af 4. oktober 2012 og den genfremsatte begæring om oplysninger af 31. december 2012 støttes på forskellige retsgrundlag, herunder artikel 10 i den europæiske menneskerettighedskonvention samt artikel 8, stk. 2, artikel 41, stk. 2, og artikel 42 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (EUT 2010 C 83, s. 389). Imidlertid har Eurojust i den anfægtede afgørelse udelukkende truffet afgørelse på grundlag af regler om aktindsigt i Eurojusts dokumenter. De øvrige retsgrundlag, som sagsøgerne har påberåbt sig, er med urette ikke blevet taget i betragtning af Eurojust.
- 2) Det andet anbringende: Afgørelsen er ikke blevet truffet med den krævede omhu og er utilstrækkeligt begrundet.
 - Eurojust nægter at meddele de oplysninger, der anmodet om, og påberåber sig herved de undtagelsesbestemmelser, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, litra a) og b), i reglerne om aktindsigt i dokumenter, der hidrører fra Eurojust. Eurojust har imidlertid ikke i den anfægtede afgørelse begrundet, i det mindste ikke tilstrækkeligt, hvorfor og i hvilket omfang disse undtagelser skal finde anvendelse i det foreliggende tilfælde.
- 3) Det tredje anbringende: Eurojust har anvendt de undtagelser vedrørende »igangværende national efterforskning« og »bekæmpelse af alvorlig kriminalitet«, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, litra a), i reglerne om aktindsigt, fejlagtigt.
 - Sagsøgerne har en begrundet og berettiget mistanke om, at en retshåndhævende myndighed har handlet uretmæssigt under den strafferetlige efterforskning. For at kunne styrke denne mistanke har de bl.a. indgivet anmodningen om meddelelse af oplysninger til Eurojust. Eurojust har anført, at de ønskede oplysninger ikke kan meddeles, idet der pågår retslige forundersøgelser. Efter sagsøgernes opfattelse har Eurojust med urette og uden tilstrækkelig begrundelse herfor påberåbt sig disse undtagelser.

4) Det fjerde anbringende: Eurojust har anvendt undtagelsen vedrørende »den enkeltes privatsfære og integritet« i artikel 4, stk. 1, litra b), i reglerne om aktindsigt, fejlagtigt.

— Eurojust har hverken anført eller godtgjort, at de begærede dokumenter indeholder personrelaterede oplysninger om tredjemand. Desuden medfører den omstændighed alene, at et dokument indeholder personrelaterede oplysninger, ikke nødvendigvis, at den enkeltes privatsfære og integritet krænkes. Enkelte tjenestemænds udtalelser, der ikke er afgivet i eget navn, kan ikke begrunde et afslag på at udlevere de begærede oplysninger.

— For så vidt som den enkeltes integritet og privatsfære er berørt, må Eurojust undersøge, hvorvidt og hvordan de begærede dokumenter ville kunne udleveres, i givet fald i anonymiseret form eller kun delvist.

5) Det femte anbringende: Eurojust har anvendt undtagelsen vedrørende »overholdelsen af de gældende bestemmelser vedrørende forretningshemmeligheder« i artikel 4, stk. 1, litra a), i reglerne om aktindsigt, fejlagtigt.

Påberåbelsen af denne undtagelse er ikke begrundet. Det står ikke sagsøgerne klart, hvilke fortrolighedsbestemmelser der ville kunne finde anvendelse i det foreliggende tilfælde, og de er ikke overbevist om, at der forefindes fortrolighedsbestemmelser, der er til hinder for udlevering af de begærede dokumenter.

Sag anlagt den 3. april 2013 — dm-drogerie markt mod KHIM — V-Contact (CAMEA)

(Sag T-195/13)

(2013/C 171/58)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG (Karlsruhe, Tyskland) (ved advokaterne B. Beinert og O. Bludovsky)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: V-Contact Kft (Szada, Ungarn)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 17. januar 2013 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Vare-

mærker og Design) (KHIM) (klage vedrørende indsigelsessag, sag R 452/2012-1) annulleres og ansøgerens varemærke slettes ved omgørelse.

— Subsidiært, afgørelse truffet den 17. januar 2013 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (klage vedrørende indsigelsessag, R 452/2012-1) annulleres og sagen hjemvises til Harmoniseringskontoret.

— Mere subsidiært, afgørelse truffet den 17. januar 2013 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (klage vedrørende indsigelsessag, sag R 452/2012-1) annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: V-Contact Kft

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »CAMEA« for bl.a. varer i klasse 3, 5 og 16 — EF-varemærkeansøgning nr. 9 279 928

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG

Det påberåbte varemærke eller tegn: Internationale registrering, hvor bl.a. Den Europæiske Union er designeret, der dækker varer i klasse 3, 5 og 8

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk.1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 5. april 2013 — Nanu-Nana Joachim Hoopp mod KHIM — Stal Florez Botero (la nana)

(Sag T-196/13)

(2013/C 171/59)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Nanu-Nana Joachim Hoopp GmbH & Co. KG (Bremen, Tyskland) (ved advokat T. Boddien)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Lina M. Stal-Florez Botero (Maarssen, Nederlandene)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 29. januar 2013 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sag R 300/2012-1) vedrørende ugyldighedssag nr. 000005025 C (EF-varemærke nr. 005205125) mellem Nanu-Nana Joachim Hoepf GmbH & Co. KG og Lina M. Stal-Florez Botero h.o.d.n. La Nana, annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Figurmærket »la nana« for varer i klasse 16, 20 og 24 — EF-varemærkeregistrering nr. 5 205 125

Indehaver af EF-varemærket: Lina M. Stal-Florez Botero

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Nanu-Nana Joachim Hoepf GmbH & Co. KG

Begrundelse for ugyldighedsbegæringen: Ugyldighedsbegæringen er støttet på artikel 8, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 53, stk. 1, litra a), i Rådets forordning nr. 207/2009

Annulationsafdelingens afgørelse: Afslag på begæringen om ugyldighed i sin helhed i henhold til artikel 57, stk. 2, og 3, i Rådets forordning nr. 207/2009

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 53, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra b), artikel 57, stk. 2 og 3, og artikel 78, stk. 1, litra f), i Rådets forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 8. april 2013 — Imax mod KHIM — Himax Technologies (IMAX)

(Sag T-198/13)

(2013/C 171/60)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Imax Corporation (Mississauga, Canada) (ved advokat V. von Bomhard og solicitor K. Hughes)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Himax Technologies, Inc. (Tainan County, Taiwan)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 23. januar 2013 af Femte Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 740/2012-5) annulleres.
- Harmoniseringskontoret og, hvis den anden part i sagen for appelkammeret intervenerer, intervenienten tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Imax Corporation

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »IMAX« for varer i klasse 9, 41 og 45 — EF-varemærkeregistrering nr. 9 392 556

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Himax Technologies, Inc.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærkeregistrering nr. 4 411 658 og nr. 4 411 641 af figurmærket »Himax« for varer og tjenesteydelser i klasse 9 og 42

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen delvist taget til følge

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009.

Appel iværksat den 9. april 2013 af Patrizia De Luca til prøvelse af Personalerettens dom af 30. januar 2013 i sag F-20/06 RENV, De Luca mod Kommissionen

(Sag T-200/13 P)

(2013/C 171/61)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Patrizia De Luca (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne S. Orlandi og J.-N. Louis)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

- Det fastslås, at den af Personaleretten afsagte dom af 30. januar 2013 i sag F-20/06 RENV (endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser), De Luca mod Kommissionen, ophæves.
- Der træffes en ny afgørelse, hvori det fastslås, at Europa-Kommissionens afgørelse af 23. februar 2005 om udnævnelse af sagsøgeren til en stilling som fuldmægtig, for så vidt som sagsøgerens indplacering herved fastsættes til lønklasse A*9, løntrin 2, annulleres.
- Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger i begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har appellanten påberåbt sig en række klagepunkter vedrørende retlige fejl:

- idet Personaleretten fortolkede Rettens dom af 14. december 2011 i sag T-563/10 P, De Luca mod Kommissionen, således, at denne begrænsede undersøgelsen af den i første instans anfægtede afgørelses lovlighed til kun at omfatte virkningerne af anvendelsen pr. analogi af ansættelsesreglerne, uden at tage hensyn til den forrang, der gælder for de bestemmelser, der finder anvendelse vedrørende normale karriereforløb.
- idet Personaleretten konkluderede, at artikel 12, stk. 3, i bilag XIII til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union lovligt kunne finde anvendelse pr. analogi, og fastslog, at dette ikke udgjorde en karrieremæssig fordel for sagsøgeren og at den begrænsede lønmæssige fordel ville forsvinde på sigt.
- idet Personaleretten ikke fortog en undersøgelse af lovligheden af artikel 12, stk. 3, i bilag XIII til vedtægten og dennes anvendelse pr. analogi på sagsøgeren under hensyntagen til ligebehandlingsprincippet og princippet om ret til en karriere.
- idet det tilkommer Personaleretten at efterprøve — og ikke sagsøgeren at godtgøre — den åbenbart uhensigtsmæssige anvendelse af artikel 12, stk. 3, i bilag XIII til vedtægten.
- idet Personaleretten, uden indgående undersøgelse, straks afviste sagsøgerens argument om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet som følge af den omstændighed, at tjenestemænds adgang til forfremmelse i henhold til statutens artikel 45 opretholdes til trods for de foretagne vedtægtsmæssige ændringer, mens dette som følge af anvendelsen af artikel 12, stk. 3, i bilag XIII til statuten ikke vil være tilfældet for sagsøgerens vedkommende.

Sag anlagt den 9. april 2013 — Group'Hygiène mod Kommissionen

(Sag T-202/13)

(2013/C 171/62)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Group'Hygiène (Paris, Frankrig) (ved advokaterne J.-M. Leprêtre og N. Chahid-Nourai)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annulation med øjeblikkelig virkning på grundlag af artikel 263 TEUF af Kommissionens direktiv 2013/2/EU af 7. februar 2013 om ændring af bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald, for så vidt som det tilføjer kartonrør med undtagelse af dem til industrielt brug til listen over eksempler på emballage.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

- 1) Første anbringende vedrørende Kommissionens manglende kompetence, for så vidt som Kommissionen på grundlag af sin gennemførelsesbeføjelse ikke kan ændre væsentlige dele af basislovgivningen. Da direktiv 2013/2/EU ⁽¹⁾ har udvidet definitionen af emballage til produkter, som ikke er omhandlet i direktiv 94/62/EF ⁽²⁾, er direktiv 2013/2/EU behæftet med en kompetencemangel.
- 2) Andet anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 296 TFUE og af de generelle principper i EU-retten om begrundelsespligt, idet direktiv 2013/2/EU ikke forklarer grundene til, at alene visse kartonrør er emballage. Sagsøgeren gør gældende, at retsaktens begrundelse var så meget des mere nødvendig som den anfægtede foranstaltning udgør en holdningsændring i forhold til EU-organernes tidligere holdning på dette område.
- 3) Tredje anbringende vedrørende tilsidesættelse af direktiv 94/62/EF, for så vidt som det anses for åbenbart, at kartonrørene ikke kan kvalificeres som emballage, idet kartonrøret udgør en rent indre del af produktet og ikke svarer til den juridiske definition af emballage, som anvendes i direktiv 94/62/EF.

- 4) Fjerde anbringende vedrørende tilsidesættelse af lighedsprincippet, idet direktiv 2013/2/EU behandler sammenlignelige situationer forskelligt, for så vidt som direktivet ikke kvalificerer industrielle kartonrør som emballage, uanset at de industrielle kartonrør og de ikke-industrielle kartonrør befinder sig i objektivt sammenlignelige situationer, og for så vidt som produkter, der udviser karaktertræk svarende til kartonrørene, udelukkes fra kategorien emballage.
- 5) Femte anbringende vedrørende tilsidesættelse af principperne om retssikkerhed og beskyttelse af den berettigede forventning, for så vidt som direktiv 2013/2/EU pludseligt og uden overgangsforanstaltninger bringer den af EU-lovgiver valgte løsning, ifølge hvilken kartonrørene ikke anses for emballage i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i direktiv 94/62/EF, i fare.
- 6) Sjette anbringende vedrørende tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, for så vidt som den anfægtede foranstaltning giver anledning til uforholdsmæssige finansielle konsekvenser for sektorens erhvervsdrivende, fordi kartonrørsproducenterne til forskel fra de andre erhvervsdrivende, der er underlagt lovgivningen om emballage, ikke kan mindske mængden af producerede kartonrør, idet disse er absolut nødvendige og integreret i produkterne.

⁽¹⁾ EUT 2013 L 37, s. 10.

⁽²⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/62/EF af 20.12.1994 om emballage og emballageaffald (EFT L 365, s. 10).

Sag anlagt den 8. april 2013 — Stance mod KHIM — Pokarna (STANCE)

(Sag T-206/13)

(2013/C 171/63)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Stance, Inc. (San Clemente, Amerikas Forenede Stater) (ved advokaterne R. Kunze og G. Würtenberger)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Pokarna Ltd (Secunderabad, Indien)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 1. februar 2013 af Femte Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 885/2012-5) angående indsigelsen, der var støttet på EF-varemærkeregistriering nr. 5 491 329, mod EF-varemærkeansøgning nr. 8 957 516 »STANCE« annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Stance, Inc.

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »STANCE« for varer i klasse 25 — EF-varemærkeansøgning nr. 8 957 516

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Pokarna Ltd

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærkeregistrieringen af det sorte og hvide figurmærke »STANZA« for varer og tjenesteydelser i klasse 25 og 35

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge for så vidt angår alle de anfægtede varer

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 65, artikel 8, stk. 1, litra b), artikel 75, artikel 76, stk. 1 og 2, samt artikel 83 i Rådets forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 10. april 2013 — 1872 Holdings mod KHIM — Havana Club International (THE SPIRIT OF CUBA)

(Sag T-207/13)

(2013/C 171/64)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: 1872 Holdings vof (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokat M. Antoine-Lalance)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Havana Club International, SA (Havana, Cuba)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 31. januar 2013 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked i sag R 684/2012-1, annulleres.

— Harmoniseringskontoret betaler sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Ordmerket »THE SPIRIT OF CUBA« for varer og tjenesteydelser i klasse 33, 35 og 42 — EF-varemærkeregistriering nr. 2 109 106

Indehaver af EF-varemærket: 1872 Holdings vof

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Havana Club International, SA

Begrundelse for ugyldighedsbegæringen: Ugyldighedsbegæringen blev støttet på artikel 52, stk.1, litra a), og artikel 7, stk. 1, litra b), c) og g), i Rådets forordning nr. 207/2009

Annulationsafdelingens afgørelse: Erklærede det omtvistede EF-varemærke for ugyldigt

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Rådets forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 15. april 2013 — Typke mod Kommissionen

(Sag T-214/13)

(2013/C 171/65)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Rainer Typke (Hasbergen, Tyskland) (ved advokaterne B. Cortese og A. Salerno)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Europa-Kommissionens afgørelse af 5. februar 2013, hvorved den gav afslag på sagsøgerens genfremsatte begæring om aktindsigt i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ — i sagen GESTDEM 2012/3258, annulleres.

— Europa-Kommissionens stiltiende afslag af 13. marts 2013 på sagsøgerens genfremsatte begæring om aktindsigt i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 — i sagen GESTDEM 2013/0068, annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 2 og 4 i forordning (EF) nr. 1049/2001 samt af andre bestemmelser i nævnte forordning, eftersom:

— Kommissionens antagelse om, at sagsøgerens begæring ikke falder inden for rækkevidden af forordning (EF) nr. 1049/2001, idet den omhandler oprettelsen af nye dokumenter i stedet for aktindsigt i eksisterende dokumenter, er ugrundet

— Kommissionens antagelse om, at sagsøgerens begæring er uforholdsmæssige og dermed ikke kan antages til realitetsbehandling, selv i betragtning af muligheden for at give delvis aktindsigt, er ugrundet

— Kommissionens antagelse om, at sagsøgerens begæring forhindres af behovet for ikke at videregive personoplysninger om tredjemand, er ugrundet, og

— Kommissionens antagelse om, at sagsøgerens begæring forhindres af behovet for at beskytte den fortrolige karakter af udvælgelseskomitéens behandlinger, og behovet for at beskytte sidstnævntes beslutningsprocedure, er ugrundet.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

Sag anlagt den 16. april 2013 — Scuola Elementare Maria Montessori mod Kommissionen

(Sag T-220/13)

(2013/C 171/66)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Scuola Elementare Maria Montessori Srl (Rom, Italien) (ved advokaterne A. Nucara og E. Gambaro)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Konklusioner

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter er de samme som påberåbt i sag T-219/13, Ferracci mod Kommissionen

Sag anlagt den 22. april 2013 — Cofresco Frischhalteprodukte mod Kommissionen

(Sag T-223/13)

(2013/C 171/67)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Cofresco Frischhalteprodukte GmbH & Co. KG (Minden, Tyskland) (ved advokat H. Weil)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Annullation med øjeblikkelig virkning på grundlag af artikel 263 TEUF af Kommissionens direktiv 2013/2/EU af 7. februar 2013 om ændring af bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald, for så vidt som det tilføjer »ruller, rør og tromler, som der er spolet et fleksibelt materiale rundt om (f.eks. plastfolie, aluminium eller papir)« til eksemplerne på produkter, der anses for emballage.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender, som i det væsentlige er identiske eller svarer til de fem første anbringender, der er gjort gældende i sag T-202/13, Group'Hygiène mod Kommissionen.

Sag anlagt den 22. april 2013 — Melitta France mod Kommissionen

(Sag T-224/13)

(2013/C 171/68)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Melitta France (Chezy-sur-marne, Frankrig) (ved advokat H. Weil)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Annullation med øjeblikkelig virkning på grundlag af artikel 263 TEUF af Kommissionens direktiv 2013/2/EU af 7. februar 2013 om ændring af bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald, for så vidt som det tilføjer »ruller, rør og tromler, som der er spolet et fleksibelt materiale rundt om (f.eks. plastfolie, aluminium eller papir)« til eksemplerne på produkter, der anses for emballage.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender, som i det væsentlige er identiske eller svarer til de fem første anbringender, der er gjort gældende i sag T-202/13, Group'Hygiène mod Kommissionen.

Appel iværksat den 14. april 2013 af Luigi Marcuccio til prøvelse af Personalerettens kendelse af 6. februar 2013 i sag F-67/12, Marcuccio mod Kommissionen

(Sag T-226/13 P)

(2013/C 171/69)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

— Appellanten gives medhold i alle de påstande, som han havde nedlagt for førsteinstansen.

— Appellindstævnte tilpligtes at godtgøre appellanten de udgifter, som han har haft i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har iværksat denne appel til prøvelse af Personalerettens kendelse af 6. februar 2013, hvorved Personaleretten i en sag med påstand dels om annullation af den afgørelse, hvorved Europa-Kommissionen afslog hans ansøgning om erstatning for den skade, som han hævder at have lidt ved fremsendelsen af en skrivelse vedrørende betingelserne for opfyldelsen af en af Personaleretten afsagt dom af 4. november 2008, sag F-41/06, Marcuccio mod Kommissionen, til den advokat, der repræsenterer ham i den appel, der var iværksat til prøvelse af denne dom, dels om, at Kommissionen tilpligtedes at betale erstatning for den skade, han angiveligt har lidt som følge af denne omstændighed, fastslog, at søgsmålet var ubegrundet.

Appellanten har til støtte for sin appel gjort gældende, at afslaget på hans ansøgning om erstatning er fuldstændigt ubegrundet samt at der foreligger en utilstrækkelig sagsoplysning, en forvanskning af og ukorrekt gengivelse af de faktiske omstændigheder, vilkårlighed og fejlagtig og ulogisk fortolkning og anvendelse af:

— de retsregler, der vedrører Den Europæiske Unions institutioners erstatningsansvar

— den begrundelsespligt, der påhviler EU's institutioner og EU's retsinstanser

— begrebet retsstridig adfærd udvist af en EU-institution.

Appellanten har desuden gjort gældende, at førstinstansens konstateringer vedrørende sagsomkostningerne er retsstridige.

Appel iværksat den 14. april 2013 af Luigi Marcuccio til prøvelse af Personalerettens kendelse af 21. februar 2013 i sag F-113/11, Marcuccio mod Kommissionen

(Sag T-229/13 P)

(2013/C 171/70)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

— Den appellerede kendelse ophæves fuldt ud og uden undtagelser

— Sagen hjemvises til Personaleretten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Anbringenderne og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er påberåbt i sag T-203/13 P, Marcuccio mod Kommissionen.

Sag anlagt den 23. april 2013 — Wepa Lille mod Kommissionen

(Sag T-231/13)

(2013/C 171/71)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Wepa Lille (Bousbecque, Frankrig) (ved advokaterne J.-M. Leprêtre og N. Chahid-Nourai)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Annulation med øjeblikkelig virkning på grundlag af artikel 263 TEUF af Kommissionens direktiv 2013/2/EU af 7. februar 2013 om ændring af bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald, for så vidt som det tilføjer kartonrør med undtagelse af dem til industrielt brug til listen over eksempler på emballage.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender, som i det væsentlige er identiske eller svarer til dem, der er gjort gældende i sag T-202/13, Group'Hygiène mod Kommissionen.

Sag anlagt den 23. april 2013 — SCA Hygiène Products mod Kommissionen

(Sag T-232/13)

(2013/C 171/72)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: SCA Hygiène Products (Tremblay en France, Frankrig) (ved advokaterne J.-M. Leprêtre og N. Chahid-Nourai)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Annulation med øjeblikkelig virkning på grundlag af artikel 263 TEUF af Kommissionens direktiv 2013/2/EU af 7. februar 2013 om ændring af bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald, for så vidt som det tilføjer kartonrør med undtagelse af dem til industrielt brug til listen over eksempler på emballage.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender, som i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er anført i sag T-202/13, Group'Hygiène mod Kommissionen.

Sag anlagt den 23. april 2013 — Hartmann mod Kommissionen

(Sag T-233/13)

(2013/C 171/73)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Paul Hartmann SA (Châtenois, Frankrig) (ved advokaterne J.-M. Leprêtre og N. Chahid-Nourai)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Annulation med øjeblikkelig virkning på grundlag af artikel 263 TEUF af Kommissionens direktiv 2013/2/EU af 7. februar 2013 om ændring af bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald, for så vidt som det tilføjer kartonrør med undtagelse af dem til industrielt brug til listen over eksempler på emballage.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender, som i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er anført i sag T-202/13, Group'Hygiène mod Kommissionen.

Sag anlagt den 23. april 2013 — Lucart France mod Kommissionen

(Sag T-234/13)

(2013/C 171/74)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Lucart France (Torvilliers, Frankrig) (ved advokaterne J.-M. Leprêtre og N. Chahid-Nourai)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Annulation med øjeblikkelig virkning på grundlag af artikel 263 TEUF af Kommissionens direktiv 2013/2/EU af 7. februar 2013 om ændring af bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald, for så vidt som det tilføjer kartonrør med undtagelse af dem til industrielt brug til listen over eksempler på emballage.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender, som i det væsentlige er identiske eller svarer til dem, der er gjort gældende i sag T-202/13, Group'Hygiène mod Kommissionen.

Sag anlagt den 23. april 2013 — Gopack mod Kommissionen

(Sag T-235/13)

(2013/C 171/75)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Gopack (Manosque, Frankrig) (ved advokaterne J.-M. Leprêtre og N. Chahid-Nourai)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Annulation med øjeblikkelig virkning på grundlag af artikel 263 TEUF af Kommissionens direktiv 2013/2/EU af 7. februar 2013 om ændring af bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald, for så vidt som det tilføjer kartonrør med undtagelse af dem til industrielt brug til listen over eksempler på emballage.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender, som i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er anført i sag T-202/13, Group'Hygiène mod Kommissionen.

Sag anlagt den 23. april 2013 — CMC France mod Kommissionen

(Sag T-236/13)

(2013/C 171/76)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: CMC France (Châtenois, Frankrig) (ved advokaterne J.-M. Leprêtre og N. Chahid-Nourai)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation med øjeblikkelig virkning på grundlag af artikel 263 TEUF af Kommissionens direktiv 2013/2/EU af 7. februar 2013 om ændring af bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald, for så vidt som det tilføjer kartonrør med undtagelse af dem til industrielt brug til listen over eksempler på emballage.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender, som i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er anført i sag T-202/13, Group'Hygiène mod Kommissionen.

Sag anlagt den 23. april 2013 — SCA Tissue France mod Kommissionen**(Sag T-237/13)**

(2013/C 171/77)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: SCA Tissue France (Bois Colombes, Frankrig) (ved advokaterne J.-M. Leprêtre og N. Chahid-Nourai)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation med øjeblikkelig virkning på grundlag af artikel 263 TEUF af Kommissionens direktiv 2013/2/EU af 7. februar 2013 om ændring af bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald, for så vidt som det tilføjer kartonrør med undtagelse af dem til industrielt brug til listen over eksempler på emballage.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender, som i det væsentlige er identiske eller svarer til dem, der er gjort gældende i sag T-202/13, Group'Hygiène mod Kommissionen.

Sag anlagt den 24. april 2013 — Delipapier mod Kommissionen**(Sag T-238/13)**

(2013/C 171/78)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Delipapier (Frouard, Frankrig) (ved advokaterne J.-M. Leprêtre og N. Chahid-Nourai)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation med øjeblikkelig virkning på grundlag af artikel 263 TEUF af Kommissionens direktiv 2013/2/EU af 7. februar 2013 om ændring af bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald, for så vidt som det tilføjer kartonrør med undtagelse af dem til industrielt brug til listen over eksempler på emballage.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender, som i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er anført i sag T-202/13, Group'Hygiène mod Kommissionen.

Sag anlagt den 30. april 2013 — ICT mod Kommissionen**(Sag T-243/13)**

(2013/C 171/79)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Industrie Cartarie Tronchetti SpA (ICT) (Borgo a Mozzano, Italien) (ved advokaterne J.-M. Leprêtre og N. Chahid-Nourai)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation med øjeblikkelig virkning på grundlag af artikel 263 TEUF af Kommissionens direktiv 2013/2/EU af 7. februar 2013 om ændring af bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald, for så vidt som det tilføjer kartonrør med undtagelse af dem til industrielt brug til listen over eksempler på emballage.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender, som i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er anført i sag T-202/13, Group'Hygiène mod Kommissionen.

Sag anlagt den 2. maj 2013 — Industrie Cartarie Tronchetti Ibérica mod Kommissionen

(Sag T-244/13)

(2013/C 171/80)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Industrie Cartarie Tronchetti Ibérica, SL (Madrid, Spanien) (ved advokaterne J.-M. Leprêtre og N. Chahid-Nourai)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Annullation med øjeblikkelig virkning på grundlag af artikel 263 TEUF af Kommissionens direktiv 2013/2/EU af 7. februar 2013 om ændring af bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald, for så vidt som det tilføjer kartonrør med undtagelse af dem til industrielt brug til listen over eksempler på emballage.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender, som i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er anført i sag T-202/13, Group'Hygiène mod Kommissionen.

Rettens kendelse af 26. april 2013 — Den Tjekkiske Republik mod Kommissionen

(Sag T-194/07) ⁽¹⁾

(2013/C 171/81)

Processprog: tjekkisk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 199 af 25.8.2007.

Rettens kendelse af 23. april 2013 — Ungarn mod Kommissionen

(Sag T-221/07) ⁽¹⁾

(2013/C 171/82)

Processprog: ungarsk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 199 af 25.8.2007.

Rettens kendelse af 23. april 2013 — Zhejiang Heda Solar Technology mod Kommissionen

(Sag T-143/13) ⁽¹⁾

(2013/C 171/83)

Processprog: fransk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 123 af 27.4.2013.

RET TEN FOR EU-PERSONALESAGER

Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 24. april 2013 — CB mod Kommissionen

(Sag F-73/11) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — almindelig udvælgelsesprøve — meddelelse om udvælgelsesprøve EPSO/AD/181/10 — ikke adgang til at deltage i bedømmelsesprøverne)

(2013/C 171/84)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: CB (Bruxelles, Belgien), (ved advokaterne S. Rodrigues, C. Bernard-Glanz og A. Blot)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved M.J. Currall, som befuldmægtiget, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelsen om ikke at give sagsøgeren adgang til bedømmelsesprøverne i forbindelse med den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/181/10.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af CB's omkostninger.
- 3) CB bærer halvdelen af sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 282 af 24.9.2011, s. 53.

Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 24. april 2013 — Demeneix mod Kommissionen

(Sag F-96/12) ⁽¹⁾

(Personalesag — almindelig udvælgelsesprøve — ikke-opførelse på reservelisten — betingelse om erhvervs erfaring — skønsbeføjelsens udstrækning)

(2013/C 171/85)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Laurent Demeneix (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne L. Levi og A. Blot)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Eggers og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af den af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøven EPSO/AD/207/11 truffne afgørelse om stadfæstelse af afgørelsen om ikke at opføre sagsøgeren på reservelisten, for så vidt som han ikke opfylder visse specifikke adgangsbetingelser til nævnte udvælgelsesprøve, og en påstand om erstatning.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Laurent Demeneix bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 343 af 10.11.2012, s. 23.

Kendelse afsagt af Personaleretten den 9. april 2013 — de Brito Sequeira Carvalho mod Kommissionen

(Sag F-126/12) ⁽¹⁾

(2013/C 171/86)

Processprog: fransk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 71 af 9.3.2013, s. 29.

Kendelse afsagt af Personaleretten den 18. april 2013 — Rosenbaum mod Kommissionen

(Sag F-6/13) ⁽¹⁾

(2013/C 171/87)

Processprog: fransk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 108 af 13.4.2013, s. 39.

ABONNEMENTSPRISER 2013 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 300 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 420 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	910 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

